

České vydání

Informace a oznámení

Ročník 60

16. ledna 2017

Obsah

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2017/C 014/01 Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie* 1

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2017/C 014/02 Věc C-449/14 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 10. listopadu 2016 – DTS Distribuidora de Televisión Digital, SA v. Evropská komise, Telefónica de España, SA, Telefónica Móviles España, SA, Španělské království, Corporación de Radio y Televisión Española, SA (RTVE) „Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Režim podpor ve prospěch veřejnoprávního vnitrostátního rozhlasového a televizního vysílacího subjektu — Závazky veřejné služby — Náhrada — Článek 106 odst. 2 SFEU — Rozhodnutí, kterým se režim podpory prohlašuje za slučitelný s vnitřním trhem — Změna způsobu financování — Daňová opatření — Daně ukládané poskytovatelům placeného televizního vysílání — Rozhodnutí, kterým se změněný režim podpory prohlašuje za slučitelný s vnitřním trhem — Zohlednění způsobu financování — Existence vztahu nezbytného určení mezi daní a režimem podpory — Přímý vliv výnosu z daní na výši podpory — Pokrytí čistých nákladů spojených s plněním úkolů veřejné služby — Konkurenční vztah mezi daňovým dlužníkem a příjemcem podpory — Zkreslení vnitrostátního práva“ 2

2017/C 014/03	Věc C-504/14: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 10. listopadu 2016 – Evropská komise v. Řecká republika „Nesplnění povinnosti státem — Životní prostředí — Ochrana přírody — Směrnice 92/43/EHS — Článek 6 odst. 2 a 3 a čl. 12 odst. 1 písm. b) a d) — Volně žijící živočichové a planě rostoucí rostliny — Ochrana přírodních stanovišť — Mořská želva <i>Caretta caretta</i> — Ochrana mořských želv v zálivu Kyparissia — Lokalita významná pro Společenství ‚Thines Kyparissias‘ — Ochrana druhů“	3
2017/C 014/04	Věc C-2/15: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 16. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgerichtshof – Rakousko) – DHL Express (Austria) GmbH v. Post-Control-Kommission, Bundesminister für Verkehr, Innovation und Technologie „Řízení o předběžné otázce — Směrnice 97/67/ES — Článek 9 — Poštovní služby v Evropské unii — Povinnost přispívat na provozní náklady regulačního orgánu pro poštovní odvětví — Rozsah“	4
2017/C 014/05	Věc C-30/15 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 10. listopadu 2016 – Simba Toys GmbH & Co. KG v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), Seven Towns Ltd „Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Evropské unie — Trojrozměrná ochranná známka ve tvaru kostky se stranami majícími mřížkovou strukturu — Návrh na prohlášení neplatnosti — Zamítnutí návrhu na prohlášení neplatnosti“	4
2017/C 014/06	Věc C-156/15: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 10. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākā tiesa – Lotyšsko) – „Private Equity Insurance Group“ SIA v. „Swedbank“ AS „Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2002/47/ES — Oblast působnosti — Pojmy ‚finanční zajištění‘, ‚příslušné finanční závazky‘ a ‚poskytnutí finančního zajištění‘ — Možnost vymáhat finanční zajištění bez ohledu na zahájení insolvenčního řízení — Smlouva o běžném účtu obsahující ujednání o zástavním právu k finančnímu kolaterálu“	5
2017/C 014/07	Věc C-174/15: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 10. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Den Haag – Nizozemsko) – Vereniging Openbare Bibliotheken v. Stichting Leenrecht „Řízení o předběžné otázce — Autorské právo a práva s ním související — Právo na pronájem a půjčování chráněných děl — Směrnice 2006/115/ES — Článek 1 odst. 1 — Půjčování rozmnoženin děl — Článek 2 odst. 1 — Půjčování předmětů — Půjčování rozmnoženiny knihy v digitální podobě — Veřejné knihovny“	6
2017/C 014/08	Věc C-199/15: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 10. listopadu 2016 [žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato (Itálie)] – Ciclat Soc. Coop. v. Consip SpA a Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture „Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2004/18/ES — Článek 45 — Články 49 a 56 SFEU — Veřejné zakázky — Podmínky pro vyloučení z řízení na zadání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby — Povinnosti vztahující se k placení příspěvků na sociální zabezpečení — Jednotný dokument o řádném hrazení příspěvků na sociální zabezpečení — Náprava nesrovnalostí“	7
2017/C 014/09	Věc C-216/15: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 17. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesarbeitsgericht – Německo) – Betriebsrat der Ruhrlandklinik gGmbH v. Ruhrlandklinik gGmbH „Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2008/104/ES — Agenturní zaměstnávání — Působnost — Pojem ‚zaměstnanec‘ — Pojem ‚hospodářská činnost‘ — Ošetřovatelé bez pracovní smlouvy, které přiděluje ke zdravotnickému zařízení neziskové sdružení“	7
2017/C 014/10	Věc C-258/15: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 15. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Superior de Justicia del País Vasco – Španělsko) – Gorka Salaberria Sorondo v. Academia Vasca de Policía y Emergencias „Řízení o předběžné otázce — Rovné zacházení v zaměstnání a povolání — Směrnice 2000/78/ES — Článek 2 odst. 2 a čl. 4 odst. 1 — Diskriminace na základě věku — Omezení přijímání příslušníků policie Autonomního společenství Baskicko na uchazeče mladší 35 let — Pojem ‚podstatný a určující profesní požadavek‘ — Sledovaný cíl — Přiměřenost“	8

2017/C 014/11	Věc C-268/15: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 15. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour d'appel de Bruxelles – Belgie) – Fernand Ullens de Schooten v. État belge „Řízení o předběžné otázce — Základní svobody — Články 49, 56 a 63 SFEU — Situace, jejíž všechny prvky se nacházejí pouze uvnitř jednoho členského státu — Mimosmluvní odpovědnost členského státu za škodu způsobenou jednotlivcům v důsledku porušení unijního práva, které lze přičíst vnitrostátnímu zákonodárci a vnitrostátním soudům“	9
2017/C 014/12	Věc C-297/15: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 10. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sø- og Handelsretten – Dánsko) – Ferring Lægemedler A/S, jednající ve prospěch společnosti Ferring BV v. Orifarm A/S „Řízení o předběžné otázce — Ochranné známky — Směrnice 2008/95/ES — Článek 7 odst. 2 — Léčivé přípravky — Paralelní dovoz — Rozdělení trhů — Nezbytnost přebalení výrobku označeného ochrannou známkou — Léčivý přípravek uvedený na vývozní trh a dovozní trh majitelem ochranné známky s baleními stejné velikosti“	9
2017/C 014/13	Věc C-301/15: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 16. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Francie) – Marc Soulier, Sara Doke v. Premier ministre, Ministre de la Culture et de la Communication „Řízení o předběžné otázce — Duševní a průmyslové vlastnictví — Směrnice 2001/29/ES — Autorské právo a práva s ním související — Články 2 a 3 — Právo na rozmnožování a právo na sdělování veřejnosti — Rozsah — ‚Komerčně nedostupné‘ knihy, které nejsou nebo již nejsou uveřejněny — Vnitrostátní právní úprava, která kolektivního správce pověřuje výkonem práv na digitální využívání nedostupných knih pro komerční účely — Zákonná domněnka svolení autorů — Neexistence mechanismu zajišťujícího skutečné a individuální informování autorů“	10
2017/C 014/14	Spojené věci C-313/15 a C-530/15: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 10. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de commerce de Paris, Conseil d'État – Francie) – Eco-Emballages SA v. Sphère France SAS a další (C-313/15), Melitta France SAS a další v. Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie (C-530/15) „Řízení o předběžné otázce — Životní prostředí — Směrnice 94/62/ES — Článek 3 — Obaly a obalové odpady — Pojem — Role, trubice a válce, na kterých jsou navinuty flexibilní materiály (‚Válcové dutinky‘) — Směrnice 2013/2/EU — Platnost — Změna seznamu příkladů uvedených v příloze I směrnice 94/62/ES Evropskou Komisí — Nepřihlédnutí k pojmu ‚obal‘ — Porušení prováděcích pravomocí“	11
2017/C 014/15	Věc C-316/15: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 16. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supreme Court of the United Kingdom – Spojené království) – The Queen, na žádost: Timothyho Martina Hemminga, podnikajícího pod obchodní firmou „Simply Pleasure Ltd“ a dalších v. Westminster City Council „Řízení o předběžné otázce — Volný pohyb služeb — Směrnice 2006/123/ES — Článek 13 odst. 2 — Povolovací postupy — Pojem ‚[poplatky, které s nimi mohou být spojeny]‘“	12
2017/C 014/16	Věc C-348/15: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 17. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgerichtshof – Rakousko) – Stadt Wiener Neustadt v. Niederösterreichische Landesregierung „Řízení o předběžné otázce — Posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí — Směrnice 85/337/EHS — Směrnice 2011/92/EU — Působnost — Pojem ‚zvláštní vnitrostátní právní předpis‘ — Neposouzení vlivů na životní prostředí — Pravomocné povolení — Dodatečné legislativní zhojení neposouzení vlivů na životní prostředí — Zásada spolupráce — Článek 4 SEU“	13
2017/C 014/17	Věc C-417/15: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 16. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien – Rakousko) – Wolfgang Schmidt v. Christiane Schmidt „Řízení o předběžné otázce — Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Nařízení (EU) č. 1215/2012 — Příslušnost a uznávání a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech — Působnost — Článek 24 bod 1 první pododstavec — Výlučná příslušnost v oblasti věcných práv k nemovitostem — Článek 7 bod 1 písm. a) — Zvláštní příslušnost v oblasti smluv — Žaloba směřující ke zrušení darovací smlouvy k nemovitosti a k výmazu zápisu vlastnického práva do katastru nemovitostí“	13

2017/C 014/18	Věc C-432/15: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 10. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Nejvyššího správního soudu – Česká republika) – Odvolací finanční ředitelství v. Pavlína Baštová „Řízení o předběžné otázce — Daně — Daň z přidané hodnoty — Směrnice 2006/112/ES — Článek 2 odst. 1 písm. c) — Pojem ‚poskytnutí služby za úplatu‘ — Poskytnutí koně osobou povinnou k dani pořadateli dostihu — Posouzení protiplnění — Nárok na odpočet nákladů na přípravu koní osoby povinné k dani na dostihy — Obecné výdaje související s celkovou ekonomickou činností — Příloha III bod 14 — Snížená sazba DPH uplatnitelná v případě oprávnění k využívání sportovních zařízení — Použitelnost na zajištění provozu dostihové stáje — Jediné plnění, nebo několik samostatných plnění“	14
2017/C 014/19	Věc C-548/15: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 10. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemsko) – J.J. de Lange v. Staatssecretaris van Financiën „Řízení o předběžné otázce — Sociální politika — Zásada rovného zacházení a zásada zákazu diskriminace na základě věku — Směrnice 2000/78/ES — Rovné zacházení v zaměstnání a povolání — Články 2, 3 a 6 — Rozsah působnosti — Rozdílné zacházení na základě věku — Vnitrostátní právní úprava omezující od určitého věku odpočet nákladů vynaložených na vzdělávání — Přístup k odbornému vzdělávání“	15
2017/C 014/20	Věc C-452/16 PPU: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 10. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Amsterdam – Nizozemsko) – Evropský zatýkácí rozkaz vystavený proti Krzysztofu Markovi Poltorakovi „Řízení o předběžné otázce — Naléhavé řízení o předběžné otázce — Policejní a justiční spolupráce v trestních věcech — Evropský zatýkácí rozkaz — Rámcové rozhodnutí 2002/584/JAI — Článek 1 odst. 1 — Pojem ‚soudní rozhodnutí‘ — Článek 6 odst. 1 — Pojem ‚vystavující justiční orgán‘ — Evropský zatýkácí rozkaz vystavený Rikspolisstyrelsen (policejní prezidium, Švédsko) s cílem výkonu trestu odnětí svobody“	16
2017/C 014/21	Věc C-453/16 PPU: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 10. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Amsterdam – Nizozemsko) – Výkon evropského zatýkácího rozkazu vystaveného proti Halilu Ibrahimovi Özçelikovi „Řízení o předběžné otázce — Naléhavé řízení o předběžné otázce — Policejní a justiční spolupráce v trestních věcech — Evropský zatýkácí rozkaz — Rámcové rozhodnutí 2002/584/JAI — Článek 8 odst. 1 písm. c) — Pojem ‚zatýkácí rozkaz‘ — Autonomní pojem unijního práva — Vnitrostátní zatýkácí rozkaz vystavený policejním orgánem a potvrzený státním zástupcem pro účely trestního stíhání“	17
2017/C 014/22	Věc C-477/16: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 10. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Amsterdam – Nizozemsko) – Výkon evropského zatýkácího rozkazu vůči Ruslanasu Kovalkovasovi „Řízení o předběžné otázce — Naléhavé řízení o předběžné otázce — Policejní a justiční spolupráce v trestních věcech — Evropský zatýkácí rozkaz — Rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV — Článek 1 odst. 1 — Pojem ‚soudní rozhodnutí‘ — Článek 6 odst. 1 — Pojem ‚vystavující justiční orgán‘ — Evropský zatýkácí rozkaz vystavený ministerstvem spravedlnosti Litevské republiky s cílem výkonu trestu odnětí svobody“	17
2017/C 014/23	Spojené věci C-369/15 až C-372/15: Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 26. října 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Supremo – Španělsko) – Siderúrgica Sevillana SA (C-369/15), Solvay Solutions España SL (C-370/15), Cepsa Química SA (C-371/15), Dow Chemical Ibérica SL (C-372/15) v. Administración del Estado „Rozhodnutí o předběžné otázce — Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora — Systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů v Evropské unii — Směrnice 2003/87/ES — Článek 10a — Metoda přidělování bezplatných povolenek — Výpočet jednotného opravného koeficientu pro všechna odvětví — Rozhodnutí 2013/448/EU — Článek 4 — Příloha II — Platnost — Použití jednotného opravného koeficientu pro všechna odvětví na zařízení v odvětvích, která jsou vystavena závažnému riziku úniku uhlíku — Rozhodnutí 2011/278/EU — Článek 10 odst. 9 — Platnost“	18

2017/C 014/24	Věc C-351/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 24. června 2016 100 % Capri Italia Srl proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 19. dubna 2016 ve věci T-198/14, 100 % Capri Italia v. EUIPO – IN.PRO.DI (100 % Capri)	19
2017/C 014/25	Věc C-524/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte dei Conti (Itálie) dne 12. října 2016 – Istituto Nazionale della Previdenza Sociale v. Francesco Faggiano	19
2017/C 014/26	Věc C-525/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal da Concorrência, Regulação e Supervisão (Portugalsko) dne 13. října 2016 – Meo – Serviços de Comunicações e Multimédia S. A. v. Autoridade da Concorrência	20
2017/C 014/27	Věc C-526/16: Žaloba podaná dne 12. října 2016 – Evropská komise v. Polská republika	21
2017/C 014/28	Věc C-527/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichtshof (Rakousko) dne 14. října 2016 – Salzburger Gebietskrankenkasse, Bundesminister für Arbeit, Soziales und Konsumentenschutz	22
2017/C 014/29	Věc C-528/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 17. října 2016 – Confédération paysanne, Réseau Semences Paysannes, Les Amis de la Terre France, Collectif Vigilance OGM et Pesticides 16, Vigilance OG2M, CSFV 49, OGM: dangers, Vigilance OGM 33, Fédération Nature et Progrès v. Premier ministre, Ministre de l'agriculture, de l'agroalimentaire et de la forêt	23
2017/C 014/30	Věc C-530/16: Žaloba podaná dne 18. října 2016 – Evropská komise v. Polská republika	24
2017/C 014/31	Věc C-542/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Högsta domstolen (Švédsko) dne 26. října 2016 – Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag a další v. Dödsboet efter Ingvar Mattsson, Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag	25
2017/C 014/32	Věc C-544/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Spojené království) dne 28. října 2016 – Marcandi Limited, působící pod názvem „Madbid“ v. Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs	26
2017/C 014/33	Věc C-545/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Spojené království) dne 28. října 2016 – Kubota (UK) Limited, EP Barrus Limited v. Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs	28
2017/C 014/34	Věc C-579/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 16. listopadu 2016 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 15. září 2016 ve věci T-386/14, Fih Holding a Fih Erhvervsbank v. Komise	28

Tribunál

2017/C 014/35	Spojené věci T-694/13 a T-2/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 23. listopadu 2016 – Ipatau v. Rada „Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá vůči Bělorusku — Zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů — Omezení vstupu na území Unie a průjezdu přes toto území — Ponechání žalobcova jména na seznamu dotčených osob — Právo na obhajobu — Povinnost uvést odůvodnění — Nesprávné posouzení — Proporcionalita“	30
2017/C 014/36	Věc T-328/15 P: Rozsudek Tribunálu ze dne 23. listopadu 2016 – FK (*) v. Komise „Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Dočasní zaměstnanci — Obnovení smlouvy — Omezení doby obnovení smlouvy — Právo na obhajobu“	30

2017/C 014/37	Věc T-349/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. listopadu 2016 – CG v. EUIPO – Perry Ellis International Group (P PRO PLAYER) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie P PRO PLAYER — Starší obrazová ochranná známka Evropské unie a starší národní obrazová ochranná známka P a P PROTECTIVE — Relativní důvod pro zamítnutí — Neexistence nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“	31
2017/C 014/38	Věc T-769/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. listopadu 2016 – SeNaPro v. EUIPO – Paltentaler Splitt & Marmorwerke (Dolokorn) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Dolokorn — Starší slovní ochranná známka Evropské unie DOLOPUR — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“	32
2017/C 014/39	Spojené věci T-268/15 a T-272/15: Usnesení Tribunálu ze dne 8. listopadu 2016 – Apcoa Parking Holdings v. EUIPO (PARKWAY) „Ochranná známka Evropské unie — Přihlášky obrazové ochranné známky Evropské unie a slovní ochranné známky Evropské unie PARKWAY — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009 — Žaloba po právní stránce zcela zjevně neopodstatněná“	32
2017/C 014/40	Věc T-455/15: Usnesení Tribunálu ze dne 26. října 2016 – Vitra Collections v. EUIPO – Consorzio Origini (Tvar židle) „Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Zpětvzetí návrhu na prohlášení neplatnosti — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“	33
2017/C 014/41	Věc T-602/15: Usnesení Tribunálu ze dne 9. listopadu 2016 – Jenkinson v. Rada a další „Rozhodčí doložka — Personál zahraničních misí Unie — Po sobě jdoucí pracovní smlouvy uzavřené na dobu určitou — Návrh na náhradu škody — Zjevná nepříslušnost — Zjevná nepřipustnost“	34
2017/C 014/42	Věc T-41/16: Usnesení Tribunálu ze dne 12. října 2016 – Cyprus Turkish Chamber of Industry a další v. Komise „Žaloba na neplatnost — Žádost o zápis chráněného označení původu ‚Halloumi‘ nebo ‚Hellim‘ — Dopisy Komise týkající se účasti žalobců v námitkovém řízení v rámci řízení o zápisu — Akt, který nelze napadnout žalobou — Nepřípustnost“	34
2017/C 014/43	Věc T-116/16: Usnesení Tribunálu ze dne 27. října 2016 – Port autonome du Centre et de l'Ouest a další v. Komise „Žaloba na neplatnost — Státní podpory — Korporátní daň — Podpory poskytnuté Belgií belgickým přístavům — Dopis Komise navrhuující přijetí užitečných opatření — Akt, který nelze napadnout žalobou — Nepřípustnost“	35
2017/C 014/44	Věc T-405/16: Žaloba podaná dne 29. července 2016 – The Regents of the University of California v. CPVO – Nador Cott Protection a CVVP (Tang Gold)	36
2017/C 014/45	Věc T-701/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 30. září 2016 Evropskou komisí proti rozsudku vydanému dne 21. července 2016 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-91/15, AV v. Komise	37
2017/C 014/46	Věc T-747/16: Žaloba podaná dne 25. října 2016 – Vincenti v. EUIPO	37
2017/C 014/47	Věc T-752/16: Žaloba podaná dne 28. října 2016 – Novolipetsk Steel v. Komise	38
2017/C 014/48	Věc T-753/16: Žaloba podaná dne 28. října 2016 – Severstal v. Komise	39
2017/C 014/49	Věc T-754/16: Žaloba podaná dne 2. listopadu 2016 – Oakley v. EUIPO – Xuebo Ye (Vyobrazení siluety ve tvaru elipsy)	40
2017/C 014/50	Věc T-762/16: Žaloba podaná dne 31. října 2016 – ArcelorMittal Belval & Differdange a ThyssenKrupp Steel Europe v. ECHA	41

2017/C 014/51	Věc T-764/16: Žaloba podaná dne 3. listopadu 2016 – Paulini v. ECB	42
2017/C 014/52	Věc T-769/16: Žaloba podaná dne 7. listopadu 2016 – Picard v. Komise	44
2017/C 014/53	Věc T-771/16: Žaloba podaná dne 24. října 2016 – Toontrack Music v. EUIPO (EZMIX)	45
2017/C 014/54	Věc T-776/16: Žaloba podaná dne 4. listopadu 2016 – Isocell v. EUIPO – iCell (iCell.)	45
2017/C 014/55	Věc T-777/16: Žaloba podaná dne 4. listopadu 2016 – Isocell v. EUIPO – iCell (iCell. Insulation Technology Made in Sweden)	46
2017/C 014/56	Věc T-779/16: Žaloba podaná dne 7. listopadu 2016 – Rühland v. EUIPO – 8 seasons design (Leuchten)	46
2017/C 014/57	Věc T-781/16: Žaloba podaná dne 9. listopadu 2016 – Puma a další v. Komise	47
2017/C 014/58	Věc T-782/16: Žaloba podaná dne 9. listopadu 2016 – Timberland Europe v. Komise	48
2017/C 014/59	Věc T-788/16: Žaloba podaná dne 10. listopadu 2016 – De Geoffroy a další v. Parlament	49
2017/C 014/60	Věc T-789/16: Žaloba podaná dne 8. listopadu 2016 – InvoiceAuction B2B v. EUIPO (INVOICE AUCTION)	50
2017/C 014/61	Věc T-790/16: Žaloba podaná dne 11. listopadu 2016 – C & J Clark International v. Komise	51
2017/C 014/62	Věc T-791/16: Žaloba podaná dne 14. listopadu 2016 – Real Madrid Club de Fútbol v. Komise	52
2017/C 014/63	Věc T-806/16: Žaloba podaná dne 15. listopadu 2016 – Agricola J.M. v. EUIPO – Torres (CLOS DE LA TORRE)	53
2017/C 014/64	Věc T-808/16: Žaloba podaná dne 14. listopadu 2016 – Jean Patou Worldwide v. EUIPO – Emboga (HISPANITAS JOY IS A CHOICE)	54
2017/C 014/65	Věc T-815/16: Žaloba podaná dne 22. listopadu 2016 – For Tune v. EUIPO – Simplicity trade (opus AETERNATUM)	55
2017/C 014/66	Věc T-392/16: Usnesení Tribunálu ze dne 13. října 2016 – Axiom v. Parlament	55
2017/C 014/67	Věc T-565/16: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 25. října 2016 – Maubert v. Rada	55

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2017/C 014/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 6, 9.1.2017

Dřívější publikace

Úř. věst. C 475, 19.12.2016

Úř. věst. C 462, 12.12.2016

Úř. věst. C 454, 5.12.2016

Úř. věst. C 441, 28.11.2016

Úř. věst. C 428, 21.11.2016

Úř. věst. C 419, 14.11.2016

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 10. listopadu 2016 – DTS Distribuidora de Televisión Digital, SA v. Evropská komise, Telefónica de España, SA, Telefónica Móviles España, SA, Španělské království, Corporación de Radio y Televisión Española, SA (RTVE)

(Věc C-449/14 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Režim podpor ve prospěch veřejnoprávního vnitrostátního rozhlasového a televizního vysílacího subjektu — Závazky veřejné služby — Náhrada — Článek 106 odst. 2 SFEU — Rozhodnutí, kterým se režim podpory prohlašuje za slučitelný s vnitřním trhem — Změna způsobu financování — Daňová opatření — Daně ukládané poskytovatelům placeného televizního vysílání — Rozhodnutí, kterým se změněný režim podpory prohlašuje za slučitelný s vnitřním trhem — Zohlednění způsobu financování — Existence vztahu nezbytného určení mezi daní a režimem podpory — Přímý vliv výnosu z daní na výši podpory — Pokrytí čistých nákladů spojených s plněním úkolů veřejné služby — Konkurenční vztah mezi daňovým dlužníkem a příjemcem podpory — Zkreslení vnitrostátního práva“

(2017/C 014/02)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: DTS Distribuidora de Televisión Digital, SA (zástupci: H. Brokelmann a M. Ganino, abogados)

Další účastníci řízení: Evropská komise (zástupci: C. Urraca Caviedes, B. Stromsky a G. Valero Jordana, zmocněnci), Telefónica de España SA, Telefónica Móviles España SA (zástupci: F. González Díaz, F. Salerno a V. Romero Algarra, abogados), Španělské království (zástupce: A. Sampol Pucurull, zmocněnec), Corporación de Radio y Televisión Española SA (RTVE) (zástupci: A. Martínez Sánchez a J. Rodríguez Ordóñez, abogados)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) DTS Distribuidora de Televisión Digital SA ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí v souvislosti s hlavním kasačním opravným prostředkem.
- 3) Telefónica de España SA a Telefónica Móviles España SA ponesou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí v souvislosti s vedlejším kasačním opravným prostředkem.
- 4) Corporación de Radio y Televisión Española SA (RTVE) a Španělské království ponesou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 395, 10.11.2014.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 10. listopadu 2016 – Evropská komise v. Řecká republika(Věc C-504/14) ⁽¹⁾

„Nesplnění povinnosti státem — Životní prostředí — Ochrana přírody — Směrnice 92/43/EHS — Článek 6 odst. 2 a 3 a čl. 12 odst. 1 písm. b) a d) — Volně žijící živočichové a planě rostoucí rostliny — Ochrana přírodních stanovišť — Mořská želva *Caretta caretta* — Ochrana mořských želv v zálivu Kyparissia — Lokalita významná pro Společenství ‚Thines Kyparissias‘ — Ochrana druhů“

(2017/C 014/03)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: M. Patakia a C. Hermes, zmocněnci)

Žalovaná: Řecká republika (zástupce: E. Skandalou, zmocněnkyně)

Výrok

1) Řecká republika tím, že

- tolerovala výstavbu domů v Agiannaki (Řecko) v roce 2010, užívání jiných domů v Agiannaki bez dostatečného rámce od roku 2006 a zahájení stavebních prací týkajících se padesáti rezidenčních budov nacházejících se mezi Agiannaki a Elaia (Řecko) a povolila výstavbu tří rekreačních objektů ve Vounaki (Řecko) v roce 2012;
- tolerovala vytvoření infrastruktury přístupu na pláž nacházející se v oblasti Kyparisie (Řecko), konkrétně otevření pěti nových cest na pláž v Agiannaki a vyasfaltování některých existujících cest;
- nepřijala dostatečná opatření k zajištění dodržování zákazu divokého táboření v blízkosti pláže Kalo Nero (Řecko) a v Elaia;
- nepřijala nezbytná opatření pro omezení provozování barů nacházejících se mezi Elaia a Kalo Nero na plážích, kde se rozmnožují mořské želvy *Caretta caretta*, a nedohlédla na to, aby škodlivé vlivy způsobené těmito bary nevyrušovaly tyto druhy;
- nepřijala nezbytná opatření, aby se v oblasti Kyparisie omezila přítomnost vybavení a různých zařízení na plážích, kde se rozmnožují mořské želvy *Caretta caretta*, a povolila výstavbu plošiny u hotelu Messina Mare;
- nepřijala nezbytná opatření pro dostatečné omezení světelného znečištění na plážích, které se nacházejí v oblasti Kyparisie a kde se rozmnožují mořské želvy *Caretta caretta*, a
- nepřijala nezbytná opatření pro dostatečné omezení rybářské činnosti podél pláží, které se nacházejí v oblasti Kyparisie a kde se rozmnožují mořské želvy *Caretta caretta*,

nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 6 odst. 2 směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin.

2) Řecká republika tím, že vydala povolení pro domy postavené v roce 2010 v Agiannaki, pro tři rekreační objekty ve Vounaki postavené v roce 2012 a pro výstavbu plošiny u hotelu Messina Mare, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 6 odst. 3 směrnice 92/43.

3) Řecká republika tím, že

- nepřijala ucelený, soudržný a přísný právní a správní rámec na ochranu mořské želvy *Caretta caretta* v oblasti Kyparisie;
- ve stanovené lhůtě nepřijala všechna nezbytná konkrétní opatření pro zabránění úmyslnému vyrušování mořské želvy *Caretta caretta* během období rozmnožování tohoto druhu, a

— nepřijala nezbytná opatření pro zajištění dodržování zákazu poškozování nebo ničení míst rozmnožování uvedeného druhu,

nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 12 odst. 1 písm. b) a d) směrnice 92/43, ve znění směrnice Rady 2006/105/ES ze dne 20. listopadu 2006.

4) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.

5) Evropská komise a Řecká republika ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 7, 12. 1. 2015.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 16. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgesichtshof – Rakousko) – DHL Express (Austria) GmbH v. Post-Control-Kommission, Bundesminister für Verkehr, Innovation und Technologie

(Věc C-2/15) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 97/67/ES — Článek 9 — Poštovní služby v Evropské unii — Povinnost přispívat na provozní náklady regulačního orgánu pro poštovní odvětví — Rozsah“

(2017/C 014/04)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: DHL Express (Austria) GmbH

Žalovaní: Post-Control-Kommission, Bundesminister für Verkehr, Innovation und Technologie

Výrok

Článek 9 odst. 2 druhý pododstavec čtvrtá odrážka směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/67/ES ze dne 15. prosince 1997 o společných pravidlech pro rozvoj vnitřního trhu poštovních služeb Společenství a zvyšování kvality služby, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/6/ES ze dne 20. února 2008, musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, která ukládá všem poskytovatelům služeb v poštovním odvětví, včetně těch, kteří neposkytují poštovní služby spadající do oblasti všeobecných služeb, povinnost přispívat na financování orgánu pověřeného regulací tohoto odvětví.

(¹) Úř. věst. C 127, 20.4.2015.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 10. listopadu 2016 – Simba Toys GmbH & Co. KG v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), Seven Towns Ltd

(Věc C-30/15 P) (¹)

„Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Evropské unie — Trojrozměrná ochranná známka ve tvaru kostky se stranami majícími mřížkovou strukturu — Návrh na prohlášení neplatnosti — Zamítnutí návrhu na prohlášení neplatnosti“

(2017/C 014/05)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Simba Toys GmbH & Co. KG (zástupce: O. Ruhl, Rechtsanwalt)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: D. Botis a A. Folliard-Monguiral, zmocněnci), Seven Towns Ltd (zástupci: K. Szamosi a M. Borbás, úgyvédek)

Výrok

- 1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 25. listopadu 2014, *Simba Toys v. OHIM – Seven Towns* (Tvar kostky se stranami majícími mřížkovou strukturu) (T-450/09, EU:T:2014:983), se zrušuje.
- 2) Rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 1. září 2009 (věc R 1526/2008-2), týkající se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi *Simba Toys GmbH & Co. KG* a *Seven Towns Ltd*, se zrušuje.
- 3) Společnost *Seven Towns Ltd* a Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví ponесou vlastní náklady řízení a ukládá se jim rovněž náhrada nákladů řízení vynaložených společnostmi *Simba Toys GmbH & Co. KG*, týkajících se jak řízení v prvním stupni ve věci T-450/09, tak řízení o kasačním opravném prostředku.

(¹) Úř. věst. C 138, 27.4.2015.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 10. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce *Augstākā tiesa – Lotyšsko*) – „Private Equity Insurance Group“ SIA v. „Swedbank“ AS

(Věc C-156/15) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2002/47/ES — Oblast působnosti — Pojmy ‚finanční zajištění‘, ‚příslušné finanční závazky‘ a ‚poskytnutí‘ finančního zajištění — Možnost vymáhat finanční zajištění bez ohledu na zahájení insolvenčního řízení — Smlouva o běžném účtu obsahující ujednání o zástavním právu k finančnímu kolaterálu“

(2017/C 014/06)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Augstākā tiesa

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: „Private Equity Insurance Group“ SIA

Žalovaná: „Swedbank“ AS

Výrok

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/47/ES ze dne 6. června 2002 o dohodách o finančním zajištění musí být vykládána v tom smyslu, že opravňuje příjemce takového finančního zajištění, jako je zajištění dotčené ve věci v původním řízení, podle něhož se prostředky uložené na bankovním účtu svěřují bance jako zastavený finanční kolaterál a kryjí všechny pohledávky banky vůči majiteli účtu, aby se uspokojil z tohoto zajištění bez ohledu na zahájení insolvenčního řízení vůči poskytovateli zajištění pouze tehdy, pokud zaprvé prostředky, které jsou předmětem uvedeného zajištění, byly uloženy na dotčený účet před zahájením uvedeného řízení, nebo byly-li tyto prostředky na takový účet uloženy v den zahájení uvedeného řízení, pokud banka prokáže, že o zahájení tohoto řízení nevěděla či o něm nemohla vědět, a zadruhé, pokud s těmito prostředky po jejich uložení na tentýž účet majitel uvedeného účtu nemohl nakládat.

(¹) Úř. věst. C 198, 15.6.2015.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 10. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Den Haag – Nizozemsko) – Vereniging Openbare Bibliotheken v. Stichting Leenrecht

(Věc C-174/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Autorské právo a práva s ním související — Právo na pronájem a půjčování chráněných děl — Směrnice 2006/115/ES — Článek 1 odst. 1 — Půjčování rozmnoženin děl — Článek 2 odst. 1 — Půjčování předmětů — Půjčování rozmnoženiny knihy v digitální podobě — Veřejné knihovny“

(2017/C 014/07)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Den Haag

Účastníci původního řízení

Žalobce: Vereniging Openbare Bibliotheken

Žalovaná: Stichting Leenrecht

Za přítomnosti: Vereniging Nederlands Uitgeversverbond, Stichting LIRA, Stichting Pictoright

Výrok

- 1) Článek 1 odst. 1, čl. 2 odst. 1 písm. b) a čl. 6 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/115/ES ze dne 12. prosince 2006 o právu na pronájem a půjčování a o některých právech v oblasti duševního vlastnictví souvisejících s autorským právem musí být vykládány v tom smyslu, že výraz „půjčování“ ve smyslu těchto ustanovení zahrnuje půjčování rozmnoženiny knihy v digitální podobě, pokud k tomuto půjčování dochází tak, že uvedená rozmnoženina je uložena na server veřejné knihovny a daný uživatel si může pořídit rozmnoženinu této rozmnoženiny stažením na vlastní počítač, přičemž lze během doby výpůjčky stáhnout pouze jednu rozmnoženinu a po uplynutí této doby nemůže již tento uživatel jím staženou rozmnoženinu užívat.
- 2) Unijní právo, konkrétně článek 6 směrnice 2006/115, musí být vykládáno v tom smyslu, že nebrání tomu, aby členský stát podmínil použití čl. 6 odst. 1 směrnice 2006/115 tím, že rozmnoženina knihy v digitální podobě zpřístupněná veřejnou knihovnou musí být uvedena do oběhu prvním prodejem nebo jiným převodem vlastnictví takovéto rozmnoženiny v Evropské unii nositelem práva na veřejné rozšiřování nebo s jeho souhlasem ve smyslu čl. 4 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti.
- 3) Článek 6 odst. 1 směrnice 2006/115 musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby se v něm stanovená výjimka pro veřejné půjčování vztahovala na zpřístupnění rozmnoženiny knihy v digitální podobě veřejnou knihovnou v případě, že tato rozmnoženina byla pořízena z neoprávněného zdroje.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 213, 29.6.2015.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 10. listopadu 2016 [žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato (Itálie)] – Ciclat Soc. Coop. v. Consip SpA a Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture

(Věc C-199/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2004/18/ES — Článek 45 — Články 49 a 56 SFEU — Veřejné zakázky — Podmínky pro vyloučení z řízení na zadání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby — Povinnosti vztahující se k placení příspěvků na sociální zabezpečení — Jednotný dokument o řádném hrazení příspěvků na sociální zabezpečení — Náprava nesrovnalostí“

(2017/C 014/08)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Ciclat Soc. Coop.

Žalovaní: Consip SpA a Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture

Za přítomnosti: Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL), Team Service SCARL, jako zástupce společností ATI-Snam Lazio Sud Srl a Ati-Linda Srl a Consorzio Servizi Integrati

Výrok

Článek 45 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava dotčená v původním řízení, která stanovuje povinnost veřejného zadavatele považovat za důvod pro vyloučení z řízení porušení předpisů v oblasti placení příspěvků na sociální zabezpečení konstatované v osvědčení vydaném orgány sociálního zabezpečení, o které zadavatel požádal z moci úřední, jestliže daný protiprávní stav existoval k datu podání žádosti o účast v zadávacím řízení, i když při zadání zakázky nebo při přezkumu zadavatele z moci úřední již nepřetrvával.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 262, 10.8.2015.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 17. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesarbeitsgericht – Německo) – Betriebsrat der Ruhrländklinik gGmbH v. Ruhrländklinik gGmbH

(Věc C-216/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2008/104/ES — Agenturní zaměstnávání — Působnost — Pojem ‚zaměstnanec‘ — Pojem ‚hospodářská činnost‘ — Ošetřovatelé bez pracovní smlouvy, které přiděluje ke zdravotnickému zařízení neziskové sdružení“

(2017/C 014/09)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesarbeitsgericht

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Betriebsrat der Ruhrlandklinik gGmbH

Odpůrkyně: Ruhrlandklinik gGmbH

Výrok

Článek 1 odst. 1 a 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/104/ES ze dne 19. listopadu 2008 o agenturním zaměstnávání musí být vykládán v tom smyslu, že do působnosti této směrnice spadá situace, kdy neziskové sdružení přidělí uživateli za finanční náhradu jednoho ze svých členů, aby u něj jako v hlavním poměru a pod jeho vedením vykonával za odměnu práci, pokud je uvedenému členovi z tohoto důvodu v dotyčném členském státě poskytována ochrana, což musí ověřit předkládající soud, i když tento člen nemá podle vnitrostátního práva postavení zaměstnance, protože s uvedeným sdružením neuzavřel pracovní smlouvu.

(¹) Úř. věst. C 270, 17. 8. 2015.

**Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 15. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí
o předběžné otázce Tribunal Superior de Justicia del País Vasco – Španělsko) – Gorka Salaberria
Sorondo v. Academia Vasca de Policía y Emergencias**

(Věc C-258/15) (¹)

**„Řízení o předběžné otázce — Rovné zacházení v zaměstnání a povolání — Směrnice 2000/78/ES —
Článek 2 odst. 2 a čl. 4 odst. 1 — Diskriminace na základě věku — Omezení přijímání příslušníků policie
Autonomního společenství Baskicko na uchazeče mladší 35 let — Pojem ‚podstatný a určující profesní
požadavek‘ — Sledovaný cíl — Přiměřenost“**

(2017/C 014/10)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco

Účastníci původního řízení

Žalobce: Gorka Salaberria Sorondo

Žalovaná: Academia Vasca de Policía y Emergencias

Výrok

Článek 2 odst. 2 směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání, ve spojení s čl. 4 odst. 1 této směrnice musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání takové právní úpravě, jako je ta, o kterou se jedná ve věci v původním řízení, která stanoví, že uchazeči o pracovní místa příslušníků policejního sboru, kteří plní veškeré operativní a výkonné úkoly tohoto sboru, musí být mladší 35 let.

(¹) Úř. věst. C 270, 17.8.2015.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 15. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour d'appel de Bruxelles – Belgie) – Fernand Ullens de Schooten v. État belge

(Věc C-268/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Základní svobody — Články 49, 56 a 63 SFEU — Situace, jejíž všechny prvky se nacházejí pouze uvnitř jednoho členského státu — Mimosmluvní odpovědnost členského státu za škodu způsobenou jednotlivcům v důsledku porušení unijního práva, které lze přičíst vnitrostátnímu zákonodárci a vnitrostátním soudům“

(2017/C 014/11)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour d'appel de Bruxelles

Účastníci původního řízení

Žalobce: Fernand Ullens de Schooten

Žalovaný: État belge

Výrok

Unijní právo musí být vykládáno v tom smyslu, že režim mimosmluvní odpovědnosti členského státu za škodu způsobenou porušením tohoto práva se neuplatní v případě škody, která byla údajně způsobena jednotlivci tvrzeným porušením základní svobody zakotvené v článcích 49, 56 či 63 SFEU v důsledku vnitrostátní právní úpravy, která se bez rozdílu uplatní jak na státní příslušníky daného státu, tak na státní příslušníky jiných členských států, pokud v situaci, jejíž všechny prvky se nacházejí pouze uvnitř jednoho členského státu, neexistuje mezi předmětem či okolnostmi sporu v původním řízení a těmito články žádná vazba.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 279, 24. 8. 2015.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 10. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce SØ- og Handelsretten – Dánsko) – Ferring Lægemedler A/S, jednající ve prospěch společnosti Ferring BV v. Orifarm A/S

(Věc C-297/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Ochranné známky — Směrnice 2008/95/ES — Článek 7 odst. 2 — Léčivé přípravky — Paralelní dovoz — Rozdělení trhů — Nezbytnost přebalení výrobku označeného ochrannou známkou — Léčivý přípravek uvedený na vývozní trh a dovozní trh majitelem ochranné známky s baleními stejné velikosti“

(2017/C 014/12)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

SØ- og Handelsretten

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Ferring Lægemedler A/S, jednající ve prospěch společnosti Ferring BV

Žalovaná: Orifarm A/S

Výrok

Článek 7 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách, musí být vykládán v tom smyslu, že majitel ochranné známky je oprávněn podat námitky proti dalšímu uvádění léčivého přípravku na trh paralelním dovozce, pokud tento dovozce přebalil léčivý přípravek do nového vnějšího balení a opětovně na něj umístil ochrannou známku, pokud na jedné straně dotčený léčivý přípravek může být uváděn na trh ve státě dovozu, který je stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru ze dne 2. května 1992, ve stejném balení, jako je balení, ve kterém je tento výrobek uváděn na trh ve státě vývozu, který je stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru, a na druhé straně dovozce neprokázal, že dovážený výrobek může být uváděn na trh pouze na omezené části trhu státu dovozu, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

(¹) Úř. věst. C 294, 7.9.2015.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 16. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Francie) – Marc Soulier, Sara Doke v. Premier ministre, Ministre de la Culture et de la Communication

(Věc C-301/15) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Duševní a průmyslové vlastnictví — Směrnice 2001/29/ES — Autorské právo a práva s ním související — Články 2 a 3 — Právo na rozmnožování a právo na sdělování veřejnosti — Rozsah — ‚Komerčně nedostupné‘ knihy, které nejsou nebo již nejsou uveřejněny — Vnitrostátní právní úprava, která kolektivního správce pověřuje výkonem práv na digitální využívání nedostupných knih pro komerční účely — Zákonná domněnka svolení autorů — Neexistence mechanismu zajišťujícího skutečné a individuální informování autorů“

(2017/C 014/13)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobci: Marc Soulier, Sara Doke

Žalovaní: Premier ministre, Ministre de la Culture et de la Communication

Za přítomnosti: Société française des intérêts des auteurs de l'écrit (SOFIA), Joëlle Wintrebert a dalších

Výrok

Článek 2 písm. a) a čl. 3 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti musí být vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby taková vnitrostátní právní úprava, jaká je dotčena v původním řízení, pověřila autorizovanou organizaci pro výběr a rozúčtování autorských odměn výkonem práva udělit svolení k digitálnímu rozmnožování tzv. „komerčně nedostupných knih“, tedy knih uveřejněných ve Francii před 1. lednem 2001, které již nejsou šířeny pro komerční účely ani nejsou uveřejňovány v tištěné či digitální podobě, a k jejich sdělování veřejnosti v digitální podobě a současně umožňovala autorům těchto knih nebo jejich právním nástupcům podat námitky nebo ukončit výkon tohoto práva za podmínek v ní stanovených.

(¹) Úř. věst. C 294, 7.9.2015.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 10. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de commerce de Paris, Conseil d'État – Francie) – Eco-Emballages SA v. Sphère France SAS a další (C-313/15), Melitta France SAS a další v. Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie (C-530/15)

(Spojené věci C-313/15 a C-530/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Životní prostředí — Směrnice 94/62/ES — Článek 3 — Obaly a obalové odpady — Pojem — Role, trubice a válce, na kterých jsou navinuty flexibilní materiály („Válcové dutinky“) — Směrnice 2013/2/EU — Platnost — Změna seznamu příkladů uvedených v příloze I směrnice 94/62/ES Evropskou Komisí — Nepřihlédnutí k pojmu „obal“ — Porušení prováděcích pravomocí“

(2017/C 014/14)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal de commerce de Paris, Conseil d'État

Účastníci původního řízení

(Věc C-313/15)

Žalobkyně: Eco-Emballages SA

Žalované: Sphère France SAS, Carrefour Import SAS, SCA Tissue France SAS, Melitta France SAS, SCA Hygiène Products SAS, Wepa France SAS, dříve Wepa Troyes SAS, Industrie Cartarie Tronchetti SpA, Industrie Cartarie Tronchetti Ibérica SL, Cofresco Frischhalteprodukte GmbH & Co. KG, Kimberly-Clark SAS, Gopack SAS, Délipapier SAS, Scamark SAS, CMC France SARL, Schweitzer SAS, Paul Hartmann SA, Wepa France SAS, dříve Wepa Lille SAS, Système U Centrale Nationale SA, Industrie Cartarie Tronchetti France SAS

za přítomnsti: Group'Hygiène syndicat professionnel (C-313/15)

(Věc C-530/15)

Žalobkyně: Melitta France SAS, Cofresco Frischhalteprodukte GmbH & Co. KG, Délipapier SAS, Gopack SAS, Industrie Cartarie Tronchetti SpA, Industrie Cartarie Tronchetti Ibérica SL, Kimberly-Clark SAS, Wepa France SAS, dříve Lucart France, Paul Hartmann SA, SCA Hygiène Products SAS, SCA Tissue France SAS, Group'Hygiène syndicat professionnel

Žalovaný: Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie

za přítomnosti: Industrie Cartarie Tronchetti France SAS

Výrok

Článek 3 bod 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES ze dne 20. prosince 1994 o obalech a obalových odpadech, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/12/ES ze dne 11. února 2004 musí být vykládán v tom smyslu, že válcové dutinky ve formě rolí, trubíc nebo válců, na kterých jsou navinuty flexibilní materiály prodávané spotřebitelům, představují „obaly“ ve smyslu tohoto ustanovení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 294, 7.9.2015.
Úř. věst. C 414, 14.12.2015.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 16. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supreme Court of the United Kingdom – Spojené království) – The Queen, na žádost: Timothyho Martina Hemminga, podnikajícího pod obchodní firmou „Simply Pleasure Ltd“ a dalších v. Westminster City Council

(Věc C-316/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Volný pohyb služeb — Směrnice 2006/123/ES — Článek 13 odst. 2 — Povolovací postupy — Pojem „[poplatky, které s nimi mohou být spojeny]““

(2017/C 014/15)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Supreme Court of the United Kingdom

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: The Queen, na žádost: Timothyho Martina Hemminga, podnikajícího pod obchodní firmou „Simply Pleasure Ltd“, Jamese Alana Poultona, Harmony Ltd, Gatisle Ltd, podnikající pod obchodní firmou „Janus“, Winart Publications Ltd, Darker Enterprises Ltd, Swish Publications Ltd

Odpůrce: Westminster City Council

Za přítomnosti: The Architects' Registration Board, The Solicitors' Regulation Authority, The Bar Standards Board, The Care Quality Commission, The Farriers' Registration Council, The Law Society, The Bar Council, The Local Government Association, Her Majesty's Treasury

Výrok

Článek 13 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu musí být vykládán v tom smyslu, že za takových okolností, jako jsou okolnosti, jež jsou dány ve věci v původním řízení, brání požadavku, aby byl při podání žádosti o udělení nebo obnovení povolení zaplacen poplatek, jehož část odpovídá nákladům spojeným se správou a kontrolou dotyčného povolovacího režimu, i když je tato část v případě zamítnutí této žádosti vratná.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 311, 21.9.2015.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 17. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgerichtshof – Rakousko) – Stadt Wiener Neustadt v. Niederösterreichische Landesregierung

(Věc C-348/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí — Směrnice 85/337/EHS — Směrnice 2011/92/EU — Působnost — Pojem „zvláštní vnitrostátní právní předpis“ — Neposouzení vlivů na životní prostředí — Pravomocné povolení — Dodatečné legislativní zhojení neposouzení vlivů na životní prostředí — Zásada spolupráce — Článek 4 SEU“

(2017/C 014/16)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Stadt Wiener Neustadt

Žalovaná: Niederösterreichische Landesregierung

Za přítomnosti: .A.S.A. Abfall Service AG

Výrok

Článek 1 odst. 5 směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí, ve znění směrnice Rady 97/11/ES ze dne 3. března 1997 musí být vykládán v tom smyslu, že z působnosti směrnice nevylučuje záměr, kterého se týká takový právní předpis, jaký je dotčený v původním řízení, podle kterého musí být záměr, který byl předmětem rozhodnutí přijatého v rozporu s povinností posoudit jeho vlivy na životní prostředí, a ve vztahu ke kterému uplynula lhůta pro podání žaloby na neplatnost, považován za legálně povolený. Unijní právo brání takovému právnímu předpisu v rozsahu, v němž stanoví, že se pro takový záměr považuje předchozí posouzení vlivů na životní prostředí za provedené.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 363, 3.11.2015.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 16. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien – Rakousko) – Wolfgang Schmidt v. Christiane Schmidt

(Věc C-417/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Nařízení (EU) č. 1215/2012 — Příslušnost a uznávání a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech — Působnost — Článek 24 bod 1 první pododstavec — Výlučná příslušnost v oblasti věcných práv k nemovitostem — Článek 7 bod 1 písm. a) — Zvláštní příslušnost v oblasti smluv — Žaloba směřující ke zrušení darovací smlouvy k nemovitosti a k výmazu zápisu vlastnického práva do katastru nemovitostí“

(2017/C 014/17)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien

Účastníci původního řízení

Žalobce: Wolfgang Schmidt

Žalovaná: Christiane Schmidt

Výrok

Ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, musí být vykládána v tom smyslu, že žaloba na zrušení darovací smlouvy týkající se nemovitosti z důvodu nezpůsobilosti dárce k právním úkonům nespadá do výlučné příslušnosti soudu členského státu, kde se nemovitost nachází, stanovené v čl. 24 bod 1 nařízení č. 1215/2012, ale do zvláštní příslušnosti stanovené v čl. 7 bodu 1 písm. a) uvedeného nařízení.

Žaloba směřující k výmazu z katastru nemovitostí poznámek týkajících se vlastnického práva obdarované spadá do výlučné příslušnosti stanovené v čl. 24 bodu 1 téhož nařízení.

(¹) Úř. věst. C 363, 3.11.2015.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 10. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Nejvyššího správního soudu – Česká republika) – Odvolací finanční ředitelství v. Pavlína Baštová

(Věc C-432/15) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Daně — Daň z přidané hodnoty — Směrnice 2006/112/ES — Článek 2 odst. 1 písm. c) — Pojem ‚poskytnutí služby za úplatu‘ — Poskytnutí koně osobou povinnou k dani pořadateli dostihů — Posouzení protiplnění — Nárok na odpočet nákladů na přípravu koní osoby povinné k dani na dostihy — Obecné výdaje související s celkovou ekonomickou činností — Příloha III bod 14 — Snížená sazba DPH uplatnitelná v případě oprávnění k využívání sportovních zařízení — Použitelnost na zajištění provozu dostihové stáje — Jediné plnění, nebo několik samostatných plnění“

(2017/C 014/18)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Nejvyšší správní soud

Účastníci původního řízení

Stěžovatel (žalovaný v prvním stupni řízení): Odvolací finanční ředitelství

Další účastnice řízení (žalobkyně v prvním stupni řízení): Pavlína Baštová

Výrok

- 1) Článek 2 odst. 1 písm. c) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládán v tom smyslu, že poskytnutí koně jeho majitelem, který je osobou povinnou k dani z přidané hodnoty, pořadateli dostihu za účelem účasti tohoto koně v dostihu není poskytnutím služby za úplatu ve smyslu tohoto ustanovení v případě, kdy se za toto jeho poskytnutí nevyplácí odměna za účast nebo jiná přímá odměna a kdy cenu za umístění obdrží pouze majitelé těch koní, kteří se v dostihu umístili na ocenitelném místě, i kdyby tato cena za umístění byla stanovena dopředu. Takové poskytnutí koně je naproti tomu poskytnutím služby za úplatu v případě, že za ně pořadatel poskytne odměnu nezávislou na umístění daného koně v dostihu.
- 2) Směrnice 2006/112 musí být vykládána v tom smyslu, že nárok osoby povinné k dani, která podniká v oboru chov a trénink vlastních i cizích dostihových koní, na odpočet daně z přidané hodnoty zaplacené na vstupu v rámci plnění souvisejících s přípravou jejich vlastních koní na dostihy a jejich účastí v nich je dán z důvodu, že náklady na tato plnění jsou součástí obecných výdajů souvisejících s její ekonomickou činností, za podmínky, že náklady vynaložené na každé z předmětných plnění vykazují přímou a bezprostřední souvislost s touto celkovou činností. Tak tomu může být, souvisejí-li takto vynaložené náklady s dostihovými koňmi, kteří jsou skutečně určeni k prodeji, nebo je-li účast těchto koní v dostizích z objektivního hlediska prostředkem na podporu ekonomické činnosti, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

V případě, že je takový nárok na odpočet dán, nelze do základu daně z přidané hodnoty zahrnout případnou cenu, kterou osoba povinná k dani získala díky umístění některého z jejich koní v dostihu.

- 3) Článek 98 směrnice 2006/112 ve spojení s bodem 14 její přílohy III musí být vykládán v tom smyslu, že jediné komplexní poskytnutí služeb tvořené několika dílčími plněními spočívajícími zejména v tréninku koní, využívání sportovních zařízení, ustájení koní, krmení a další péči o koně nemůže být předmětem snížené sazby daně z přidané hodnoty, pokud využívání sportovních zařízení ve smyslu bodu 14 přílohy III této směrnice a trénink koní tvoří dvě rovnocenná dílčí plnění v rámci tohoto komplexního plnění nebo pokud trénink koní tvoří hlavní dílčí plnění v rámci uvedeného komplexního plnění, což přísluší posoudit předkládajícímu soudu.

(¹) Úř. věst. C 371, 9.11.2015.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 10. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemsko) – J.J. de Lange v. Staatssecretaris van Financiën

(Věc C-548/15) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Sociální politika — Zásada rovného zacházení a zásada zákazu diskriminace na základě věku — Směrnice 2000/78/ES — Rovné zacházení v zaměstnání a povolání — Články 2, 3 a 6 — Rozsah působnosti — Rozdílné zacházení na základě věku — Vnitrostátní právní úprava omezující od určitého věku odpočet nákladů vynaložených na vzdělávání — Přístup k odbornému vzdělávání“

(2017/C 014/19)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Žalobce: J.J. de Lange

Žalovaný: Staatssecretaris van Financiën

Výrok

- 1) Článek 3 odst. 1 písm. b) směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání, musí být vykládán v tom smyslu, že takový daňový režim, jako je režim dotčený ve věci v původním řízení, který stanoví, že daňové zacházení s náklady na odborné vzdělávání vynaložené určitou osobou se liší podle jejího věku, spadá do věcné působnosti této směrnice, pokud je jeho cílem usnadnit přístup ke vzdělávání mladých pracovníků.
- 2) Článek 6 odst. 1 směrnice 2000/78 musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání takovému daňovému režimu, jako je režim dotčený ve věci v původním řízení, který osobám, které nedosáhly věku 30 let, umožňuje za určitých podmínek provést úplný odpočet nákladů na odborné vzdělávání od jejich zdanitelných příjmů, kdežto tento nárok na odpočet je u osob, které dosáhly tohoto věku, omezen, pokud je uvedený režim objektivně a rozumně odůvodněn legitimním cílem politiky zaměstnanosti a pracovního trhu a prostředky k dosažení tohoto cíle jsou přiměřené a nezbytné. Předkládajícímu soudu přísluší ověřit, zda se ve věci v původním řízení jedná o takový případ.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 38, 1.2.2016.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 10. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Amsterdam – Nizozemsko) – Evropský zatýkácí rozkaz vystavený proti Krzysztofu Markovi Poltorakovi

(Věc C-452/16 PPU) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Naléhavé řízení o předběžné otázce — Policejní a justiční spolupráce v trestních věcech — Evropský zatýkácí rozkaz — Rámcové rozhodnutí 2002/584/JAI — Článek 1 odst. 1 — Pojem ‚soudní rozhodnutí‘ — Článek 6 odst. 1 — Pojem ‚vystavující justiční orgán‘ — Evropský zatýkácí rozkaz vystavený Rikspolisstyrelsen (policejní prezídium, Švédsko) s cílem výkonu trestu odnětí svobody“

(2017/C 014/20)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Amsterdam

Účastník původního řízení

Krzysztof Marek Poltorak

Výrok

Pojem „justiční orgán“ ve smyslu čl. 6 odst. 1 rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkáacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy, ve znění rámcového rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009, je autonomním pojmem unijního práva a uvedený čl. 6 odst. 1 musí být vykládán v tom smyslu, že policejní orgán, jako je Rikspolisstyrelsen (policejní prezídium, Švédsko), nespadá pod pojem „vystavující justiční orgán“ ve smyslu uvedeného ustanovení, takže evropský zatýkáací rozkaz vystavený uvedeným orgánem s cílem výkonu rozsudku o trestu odnětí svobody nelze považovat za „soudní rozhodnutí“ ve smyslu čl. 1 odst. 1 rámcového rozhodnutí 2002/584, ve znění rámcového rozhodnutí 2009/299.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 383, 17.10.2016.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 10. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Amsterdam – Nizozemsko) – Výkon evropského zatýkacího rozkazu vystaveného proti Halilu Ibrahimovi Özçelikovi

(Věc C-453/16 PPU) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Naléhavé řízení o předběžné otázce — Policejní a justiční spolupráce v trestních věcech — Evropský zatýkací rozkaz — Rámcové rozhodnutí 2002/584/JAI — Článek 8 odst. 1 písm. c) — Pojem ‚zatýkací rozkaz‘ — Autonomní pojem unijního práva — Vnitrostátní zatýkací rozkaz vystavený policejním orgánem a potvrzený státním zástupcem pro účely trestního stíhání“

(2017/C 014/21)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Amsterdam

Účastník původního řízení

Halil Ibrahim Özçelik

Výrok

Článek 8 odst. 1 písm. c) rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy, ve znění rámcového rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009 musí být vykládán v tom smyslu, že takové potvrzení vnitrostátního zatýkacího rozkazu, jenž byl předtím vystaven policejním orgánem pro účely trestního stíhání, ze strany státního zástupce, jako je potvrzení dotčené ve věci v původním řízení, představuje „soudní rozhodnutí“ ve smyslu uvedeného ustanovení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 383, 17.10.2016.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 10. listopadu 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Amsterdam – Nizozemsko) – Výkon evropského zatýkacího rozkazu vůči Ruslanasu Kovalkovasovi

(Věc C-477/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Naléhavé řízení o předběžné otázce — Policejní a justiční spolupráce v trestních věcech — Evropský zatýkací rozkaz — Rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV — Článek 1 odst. 1 — Pojem ‚soudní rozhodnutí‘ — Článek 6 odst. 1 — Pojem ‚vystavující justiční orgán‘ — Evropský zatýkací rozkaz vystavený ministerstvem spravedlnosti Litevské republiky s cílem výkonu trestu odnětí svobody“

(2017/C 014/22)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Amsterdam

Účastníci původního řízení

Žalobce: Openbaar Ministerie

Žalovaný: Ruslanas Kovalkovas

Výrok

Pojem „justiční orgán“ ve smyslu čl. 6 odst. 1 rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy, ve znění rámcového rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009, je autonomním pojmem unijního práva a uvedený čl. 6 odst. 1 musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby orgán výkonné moci, jako je litevské ministerstvo spravedlnosti, byl určen jako „vystavující justiční orgán“ ve smyslu uvedeného ustanovení, takže evropský zatýkací rozkaz vystavený uvedeným orgánem s cílem výkonu rozsudku o trestu odnětí svobody nelze považovat za „soudní rozhodnutí“ ve smyslu čl. 1 odst. 1 rámcového rozhodnutí 2002/584, ve znění rámcového rozhodnutí 2009/299.

(¹) Úř. věst. C 383, 17.10.2016.

Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 26. října 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Supremo – Španělsko) – Siderúrgica Sevillana SA (C-369/15), Solvay Solutions España SL (C-370/15), Cepsa Química SA (C-371/15), Dow Chemical Ibérica SL (C-372/15) v. Administración del Estado

(Spojené věci C-369/15 až C-372/15) (¹)

„Rozhodnutí o předběžné otázce — Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora — Systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů v Evropské unii — Směrnice 2003/87/ES — Článek 10a — Metoda přidělování bezplatných povolenek — Výpočet jednotného opravného koeficientu pro všechna odvětví — Rozhodnutí 2013/448/EU — Článek 4 — Příloha II — Platnost — Použití jednotného opravného koeficientu pro všechna odvětví na zařízení v odvětvích, která jsou vystavená závažnému riziku úniku uhlíku — Rozhodnutí 2011/278/EU — Článek 10 odst. 9 — Platnost“

(2017/C 014/23)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Siderúrgica Sevillana SA (C-369/15), Solvay Solutions España SL (C-370/15), Cepsa Química SA (C-371/15), Dow Chemical Ibérica SL (C-372/15)

Žalovaná: Administración del Estado

za přítomnosti: Repsol Petróleo SA BP Oil España SAU (C-371/15)

Výrok

1) Z ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/29/ES ze dne 23. dubna 2009 vykládaných ve světle čl. 15 odst. 3 rozhodnutí Komise 2011/278/EU ze dne 27. dubna 2011, kterým se stanoví přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek na emise platná v celé Unii podle článku 10a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES, ani z rozhodnutí Komise 2013/448/EU ze dne 5. září 2013 o vnitrostátních prováděcích opatřeních pro přechodné bezplatné přidělování povolenek na emise skleníkových plynů v souladu s čl. 11 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES nevyplývá, že by Evropská komise při stanovování maximálního ročního počtu povolenek na emise skleníkových plynů vyloučila jiné emise než ty, které jsou přičitatelné výrobcům elektřiny.

- 2) Přezkum třetí otázky písm. b) neodhalil žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost čl. 15 odst. 3 rozhodnutí 2011/278.
- 3) Přezkum čtvrté otázky neodhalil žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost čl. 10 odst. 9 prvního pododstavce rozhodnutí 2011/278.
- 4) Článek 4 a příloha II rozhodnutí 2013/448 jsou neplatné.
- 5) Účinky prohlášení neplatnosti článku 4 a přílohy II rozhodnutí 2013/448 jsou časově omezeny tak, aby toto prohlášení bylo účinné až po uplynutí deseti měsíců ode dne vyhlášení rozsudku ze dne 28. dubna 2016, Borealis Polyolefine a další (C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 a C-391/14 až C-393/14, EU:C:2016:311) za účelem umožnění Evropské komisi přijmout nezbytná opatření a aby opatření přijatá na základě neplatných ustanovení do uplynutí tohoto období nemohla být zpochybněna.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 311, 21.9.2015.

Kasační opravný prostředek podaný dne 24. června 2016 100 % Capri Italia Srl proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 19. dubna 2016 ve věci T-198/14, 100 % Capri Italia v. EUIPO – IN.PRO.DI (100 % Capri)

(Věc C-351/16 P)

(2017/C 014/24)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: 100 % Capri Italia Srl (zástupci: P. Pozzi, G. Ghisletti, F. Braga, advokáti)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), Inghirami produzione distribuzione SpA (IN.PRO.DI)

Usnesením ze dne 10. listopadu 2016 Soudní dvůr (sedmý senát) zamítl kasační opravný prostředek a rozhodl, že společnost 100 % Capri Italia Srl ponese vlastní náklady řízení.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte dei Conti (Itálie) dne 12. října 2016 – Istituto Nazionale della Previdenza Sociale v. Francesco Faggiano

(Věc C-524/16)

(2017/C 014/25)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte dei Conti

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Istituto Nazionale della Previdenza Sociale

Odpůrce: Francesco Faggiano

Předběžné otázky

- 1) Musí být právní úprava Společenství stanovená v nařízení Rady (EHS) č. 1408/1971 ze dne 14. června 1971 ⁽¹⁾ a v nařízení Rady (ES) č. 1606/1998 ze dne 29. června 1998 ⁽²⁾ vykládána v tom smyslu, že vylučuje, aby žádost o sečtení dob pojištění získaných v různých důchodových správách, zejména v domovském státě a v jiném státě Evropské unie, mohla být podána osobou, která již důchod pobírá?

- 2) Brání čl. 49 odst. 1 písm. b) bod ii) nařízení Rady (EHS) č. 1408/1971 ze dne 14. června 1971 takové vnitrostátní právní úpravě, jako je italská právní úprava stanovená v článku 71 zákona č. 388 ze dne 23. prosince 2000, podle které žádost o sečtení dob pojištění získaných v různých důchodových správách, zejména v domovském státě a v jiném státě Evropské unie, je omezena ve prospěch osob, kterým ještě nevznikl nárok na důchod v rámci žádné správy sociálního zabezpečení?

- ⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. 1971, L 149, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 35).
- ⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1606/98 ze dne 29. června 1998, kterým se mění nařízení (EHS) č. 1408/71 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, samostatně výdělečně činné osoby a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství a nařízení (EHS) č. 574/72, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 1408/71, za účelem rozšíření jejich působnosti na zvláštní systémy sociálního zabezpečení pro úředníky (Úř. věst. 1998, L 209, s. 1; Zvl. vyd. 05/03, s. 308).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal da Concorrência, Regulação e Supervisão (Portugalsko) dne 13. října 2016 – Meo – Serviços de Comunicações e Multimédia S.A. v. Autoridade da Concorrência

(Věc C-525/16)

(2017/C 014/26)

Jednací jazyk: portugalsština

Předkládající soud

Tribunal da Concorrência, Regulação e Supervisão

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Meo – Serviços de Comunicações e Multimédia S.A.

Žalovaný: Autoridade da Concorrência

Další účastníci řízení: GDA – Cooperativa de Gestão dos Direitos dos Artistas Intérpretes ou Executantes, CRL

Předběžné otázky

- (i) Pokud jsou v sankčním řízení přímo či nepřímo prokázány skutečnosti týkající se účinků případné diskriminační cenové praxe, kterou uplatňuje podnik v dominantním postavení vůči jednomu z maloobchodních podniků, který má za to, že byl v porovnání s ostatními soutěžiteli poškozen, musí být kvalifikace tohoto jednání jako znevýhodnění v hospodářské soutěži ve smyslu čl. 102 písm. c) SFEU založena na dodatečném posouzení závažnosti, relevance nebo významu těchto účinků z hlediska soutěžního postavení dotčeného podniku nebo jeho konkurenceschopnosti, zejména v souvislosti se schopností vyrovnat rozdílné náklady vynaložené v rámci služby na velkoobchodním trhu?
- (ii) Pokud je v sankčním řízení přímo či nepřímo prokázáno, že diskriminační cenová praxe, kterou uplatňuje podnik v dominantním postavení, má *velmi omezený dopad* na náklady, jež vynaložil dotčený maloobchodní podnik, jakož i na příjmy a výnosy, jichž tento podnik dosáhl, je konformní výklad čl. 102 písm. c) SFEU a judikatury obsažené v rozsudcích *British Airways* ⁽¹⁾ a *Clearstream* ⁽²⁾ slučitelný se závěrem, že neexistují žádné nepřímé důkazy zneužití dominantního postavení a zakázaných praktik?
- (iii) Nebo taková okolnost naopak nepostačuje k vyloučení možnosti považovat dotčené jednání pro účely čl. 102 písm. c) SFEU za zneužití dominantního postavení a za zakázanou praxi a je relevantní pouze v okamžiku, kdy má být určena odpovědnost podniku, který se tohoto jednání dopustil, nebo sankce, která mu má být uložena?
- (iv) Musí být výraz „čímž jsou někteří partneři znevýhodňováni v hospodářské soutěži“, který je uveden v čl. 102 písm. c) [druhém pododstavci] SFEU, vykládán v tom smyslu, že vyjadřuje požadavek, aby výhoda plynoucí z diskriminace odpovídala určitému minimálnímu procentnímu podílu nákladové struktury dotčeného podniku?

- (v) Musí být výraz „čímž jsou někteří partneři znevýhodňováni v hospodářské soutěži“, který je uveden v čl. 102 písm. c) [druhém pododstavci] SFEU, vykládán v tom smyslu, že vyjadřuje požadavek, aby výhoda plynoucí z diskriminace odpovídala minimálnímu rozdílu mezi průměrnými náklady, jež vynaložily soutěžící podniky v rámci dotčené služby na velkoobchodním trhu?
- (vi) Může být výraz „čímž jsou někteří partneři znevýhodňováni v hospodářské soutěži“, který je uveden v čl. 102 písm. c) [druhém pododstavci] SFEU, vykládán v tom smyslu, že vyjadřuje požadavek, aby výhoda plynoucí z diskriminace odpovídala hodnotám, které jsou vyšší než rozdíly uvedené v [...] tabulkách 5, 6 a 7, má-li být sporné jednání považováno za zakázanou praxi?
- (vii) Bude-li odpověď na některou z otázek (iv) až (vi) kladná, jakým způsobem má být stanoven uvedený minimální práh relevance znevýhodnění v souvislosti s nákladovou strukturou nebo s průměrnými náklady, jež vynaložily soutěžící podniky v rámci dotčené služby na maloobchodním trhu?
- (viii) Bude-li tento minimální práh stanoven, umožňuje nedosažení tohoto prahu v jednotlivých jednoletých obdobích vyvrátit domněnku vyplývající z rozsudku Clearstream, podle níž je třeba mít za to, že „použití, vůči obchodnímu partnerovi, rozdílných cen za rovnocenné služby, a to nepřetržitě v průběhu pěti let a podnikem majícím faktický monopol na předcházejícím trhu, [nemůže] nezpůsobit soutěžní znevýhodnění téhož partnera“⁽³⁾?

⁽¹⁾ C-95/04 P, EU:C:2007:166.

⁽²⁾ T-301/04, EU:T:2009:317.

⁽³⁾ Body 194 a 195 citovaného rozsudku.

Žaloba podaná dne 12. října 2016 – Evropská komise v. Polská republika

(Věc C-526/16)

(2017/C 014/27)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: M. Owsiany-Hornung a C. Zadra, zmocněnci)

Žalovaná: Polská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- Určit, že Polská republika tím, že vyloučila z řízení týkajícího se ověření potřeby posouzení vlivů na životní prostředí záměry spočívající ve vyhledávání nebo průzkumu ložisek nerostů prováděných metodou vrtů s hloubkou do 5 000 m, s výjimkou vrtů v oblastech zásob vody, v ochranných zónách s výskytem vnitrozemských vod a zónách patřících do ochrany přírody v podobě národních parků, přírodních rezervací, krajinných oblastí a oblastí „Natura 2000“, jakož i vnějších chráněných zón těchto oblastí spadajících pod ochranu přírody, kde řízení týkajícímu se ověření potřeby posouzení vlivů na životní prostředí podléhají vrty s hloubkou od 1 000 m, v důsledku stanovení prahu pro vrty mimo oblasti zásob vody, ochranných zón s výskytem vnitrozemských vod a zón patřících do ochrany přírody, jakož i vnějších chráněných zón těchto oblastí, přičemž tento práh stanovený v daném řízení nezohledňuje všechna podstatná výběrová kritéria uvedená v příloze III směrnice 2011/92 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí⁽¹⁾, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 2 odst. 1, čl. 4 odst. 2 a 3 ve spojení s přílohami II a III této směrnice,
- uložit Polské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise vytýká Polské republice, že porušila čl. 2 odst. 1 a čl. 4 odst. 2 a 3 směrnice 2011/92 ve spojení s přílohami II a III této směrnice.

Článek 2 odst. 1 směrnice 2011/92 ukládá členským státům povinnost zajistit, aby „před vydáním povolení musely záměry, které mohou mít významný vliv na životní prostředí mimo jiné v důsledku své povahy, rozsahu nebo umístění, získat povolení a posouzení z hlediska jejich vlivů“.

Podle čl. 4 odst. 2 směrnice 2011/92 členské státy na základě přezkoumání každého jednotlivého případu nebo jimi stanovených prahových hodnot nebo kritérií (tj. v rámci „screeningu“) určí, zda záměry uvedené v příloze II této směrnice budou podléhat posouzení vlivů na životní prostředí.

Podle čl. 4 odst. 3 směrnice 2011/92 jsou při stanovení kritérií nebo prahových hodnot „screeningu“ „brána v úvahu odpovídající kritéria výběru uvedená v příloze III“.

Vrty pro účely vyhledávání nebo průzkumu ložisek nerostů spadají pod přílohu II směrnice 2011/92, protože se považují za „hloubkové vrty“ ve smyslu bodu 2 písm. d) této přílohy.

Jde o záměry, které na základě celkového posouzení nelze považovat za záměry, které nemají velký vliv na životní prostředí.

Podle Komise jsou členské státy povinny tyto záměry podrobit „screeningu“ tím, že uplatní podstatná kritéria uvedená v příloze III směrnice 2011/92.

Vnitrostátní právní předpisy, kterými byla do polského právního řádu provedena směrnice 2011/92 však vylučují ze „screeningu“ záměry spočívající ve vyhledávání nebo průzkumu ložisek nerostů prováděných metodou vrtů s hloubkou do 5 000 m (s výjimkou vrtů na tzv. „citlivých územích“, tj. v oblastech zásob vody, v ochranných zónách s výskytem vnitrozemských vod a zónách patřících do ochrany přírody v podobě národních parků, přírodních rezervací, krajinných oblastí a oblastí „Natura 2000“, jakož i vnějších chráněných zón těchto oblastí spadajících pod ochranu přírody, kde „screeningu“ podléhají vrty s hloubkou od 1 000 m).

To vede v podstatě k tomu, že ze „screeningu“ je převážně vyloučena většina vrtů realizovaných s cílem vyhledávání nebo průzkumu ložisek nerostů nacházejících se mimo „citlivá území“.

Takové vyloučení bez zohlednění všech podstatných kritérií uvedených v příloze III směrnice 2011/92 je podle Komise v rozporu s čl. 2 odst. 1, čl. 4 odst. 2 a 3 směrnice 2011/92 ve spojení s přílohami II a III této směrnice.

(¹) Úř. věst. L 26, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichtshof (Rakousko) dne 14. října 2016 – Salzburger Gebietskrankenkasse, Bundesminister für Arbeit, Soziales und Konsumentenschutz

(Věc C-527/16)

(2017/C 014/28)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: Salzburger Gebietskrankenkasse, Bundesminister für Arbeit, Soziales und Konsumentenschutz

Vedlejší účastníci řízení: Alpenrind GmbH, Martin-Meat Szolgáltató és Kereskedelmi Kft, Martimpex-Meat Kft, Pensionsversicherungsanstalt, Allgemeine Unfallversicherungs-anstalt

Předběžné otázky

1. Vztahuje se závazný účinek dokumentů zakotvený v článku 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení ⁽¹⁾ ve smyslu čl. 19 odst. 2 nařízení (ES) č. 987/2009 i na řízení před soudem ve smyslu článku 267 SFEU?
2. Pro případ kladné odpovědi na první otázku:
 - a) Platí uvedený závazný účinek i tehdy, pokud se předtím uskutečnilo řízení před správní komisí pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení, které nevedlo k dohodě, ani ke zrušení sporných dokumentů?
 - b) Platí uvedený závazný účinek i tehdy, když je dokument „A1“ vyhotovený až poté, co hostitelský členský stát formálně konstatuje povinné pojištění podle svých právních předpisů? Platí v takovém případě závazný účinek i zpětně?
3. V případě, že se za určitých podmínek jedná o omezený závazný účinek dokumentů ve smyslu čl. 19 odst. 2 nařízení (ES) č. 987/2009:

Je v rozporu se zákazem nahrazení obsaženým v čl. 12 odst. 1 nařízení (ES) č. 883/2004, pokud k nahrazení nedojde formou vyslání stejným zaměstnavatelem, ale jiným zaměstnavatelem? Záleží v této souvislosti na tom, zda

- a) má tento zaměstnavatel sídlo ve stejném členském státě jako první zaměstnavatel nebo
- b) zda je mezi prvním a druhým vysílajícím zaměstnavatelem osobní nebo organizační propojení?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 284, s. 1

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 17. října 2016 –
Confédération paysanne, Réseau Semences Paysannes, Les Amis de la Terre France, Collectif
Vigilance OGM et Pesticides 16, Vigilance OG2M, CSFV 49, OGM: dangers, Vigilance OGM 33,
Fédération Nature et Progrès v. Premier ministre, Ministre de l'agriculture, de l'agroalimentaire et de
la forêt**

(Věc C-528/16)

(2017/C 014/29)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobci: Confédération paysanne, Réseau Semences Paysannes, Les Amis de la Terre France, Collectif vigilance OGM et Pesticides 16, Vigilance OG2M, CSFV 49, OGM: dangers, Vigilance OGM 33, Fédération Nature et Progrès

Žalovaní: Premier ministre, Ministre de l'agriculture, de l'agroalimentaire et de la forêt

Předběžné otázky

- 1) Představují organismy získané mutagenézí geneticky modifikované organismy ve smyslu článku 2 směrnice 2001/18/ES ze dne 12. března 2001 ⁽¹⁾, ačkoli jsou podle článku 3 a přílohy I B směrnice vyňaty z povinností uložených pro uvolňování a uvádění geneticky modifikovaných organismů na trh? Mohou být konkrétně techniky mutagenese, zejména nové techniky řízené mutagenese uplatňující postupy genetického inženýrství, považovány za techniky uvedené v příloze I A, na kterou odkazuje článek 2? Mají být v důsledku toho články 2 a 3 a přílohy I A a I B směrnice 2001/18 ze dne 12. března 2001 vykládány v tom smyslu, že z preventivních opatření, hodnocení vlivů a sledovatelnosti vyjímají všechny geneticky modifikované organismy a osiva získané mutagenézí nebo pouze organismy získané konvenčními metodami náhodné mutagenese ionizujícím zářením nebo vystavením vlivu chemických mutagenních činitelů, které existovaly před přijetím těchto ustanovení?
- 2) Představují odrůdy získané mutagenézí geneticky modifikované odrůdy ve smyslu článku 4 směrnice 2002/53/ES ze dne 13. června 2002 o Společném katalogu odrůd druhů zemědělských rostlin ⁽²⁾, které nejsou vyňaty z povinností stanovených touto směrnicí? Je naopak působnost této směrnice totožná s působností, která vyplývá z článků 2 a 3 a přílohy I B směrnice ze dne 12. března 2001, a odrůdy získané mutagenézí jsou rovněž vyňaty z povinností stanovených pro zápis geneticky modifikovaných odrůd do společného katalogu druhů zemědělských rostlin směrnicí ze dne 13. června 2002?
- 3) Představují články 2 a 3 a příloha I B směrnice 2001/18/ES ze dne 12. března 2001 týkající se záměrného uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí v rozsahu, ve kterém vyjímají mutagenezi z působnosti povinností stanovených směrnicí, opatření úplné harmonizace zakazující členským státům podřídít organismy získané mutagenézí všem povinnostem stanoveným směrnicí nebo některým z nich či jakýmkoli jiným povinnostem nebo mají členské státy při jejich provedení prostor pro uvážení při definování režimu, který má být použit na organismy získané mutagenézí?
- 4) Může být platnost článků 2 a 3 a příloh I A a I B směrnice 2001/18/ES ze dne 12. března 2001, podle kterých geneticky modifikované organismy získané mutagenézí nepodléhají preventivním opatřením, hodnocení vlivů a sledovatelnosti, zpochybňována z hlediska zásady předběžné opatrnosti zaručené čl. 191 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie vzhledem k vývoji postupů genetického inženýrství, výskytu nových odrůd rostlin získaných díky těmto technikám a současné vědecké nejistotě ohledně jejich vlivu a z nich vyplývajících potenciálních rizik pro životní prostředí a lidské zdraví a zdraví zvířat?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/18/ES ze dne 12. března 2001 o záměrném uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/220/EHS (Úř. věst. 2001, L 106, s. 1; Zvl. vyd. 15/06, s. 77).

⁽²⁾ Směrnice Rady 2002/53/ES ze dne 13. června 2002 o Společném katalogu odrůd druhů zemědělských rostlin (Úř. věst. 2002, L 193, s. 1; Zvl. vyd. 03/36, s. 281).

Žaloba podaná dne 18. října 2016 – Evropská komise v. Polská republika**(Věc C-530/16)**

(2017/C 014/30)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: W. Mölls a J. Hottiaux, zmocněnci)

Žalovaná: Polská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Polská republika nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 16 odst. 1 a čl. 21 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/49/ES ze dne 29. dubna 2004 o bezpečnosti železnic Společenství a o změně směrnice Rady 95/18/ES o vydávání licencí železničním podnikům a směrnice 2001/14/ES o přidělování kapacity železniční infrastruktury, zpoplatnění železniční infrastruktury a o vydávání osvědčení o bezpečnosti ⁽¹⁾, tím, že
- nepřijala opatření nezbytná k zajištění nezávislosti bezpečnostního orgánu na jakémkoli železničním podniku, provozovateli infrastruktury, žadateli a zadavateli a
- nepřijala opatření nezbytná k zajištění nezávislosti inspekčního orgánu na železničních podnicích a provozovatelích infrastruktury;
- uložit Polské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise tvrdí, že Polská republika neprovedla řádně do polského právního řádu zásadu, podle níž musí být inspekční orgán (a sice Państwowa Komisja Badania Wypadków Kolejowych [státní komise pro inspekci železničních nehod] [PKBWK]), pokud jde o organizaci, právní strukturu a rozhodování, nezávislý, jak to požaduje čl. 21 odst. 1 směrnice 2004/49/ES. Status, jaký byl PKBWK přiznán, jí nezajišťuje nezávislost. PKBWK je podle žalobkyně nedílnou součástí ministerstva příslušného na úseku dopravy a žádným způsobem není zajištěna její nezávislost na ministerstvu a na provozovatelích infrastruktury. PKBWK navíc nejedná vlastním jménem; ministr příslušný na úseku dopravy jmenuje a odvolává jak předsedu PKBWK a jeho zástupce, tak i tajemníka PKBWK, jeho stálé členy a členy *ad hoc*. Ministr příslušný na úseku dopravy ani neposkytl PKBWK v rámci odpovídajícího systému nezbytné prostředky, aby jí tak umožnil plnění jejích úkolů.

Komise dále tvrdí, že Polská republika neprovedla řádně čl. 16 odst. 1 směrnice 2004/49/ES, neboť bezpečnostní orgán (a sice Prezes Urzędu Transportu Kolejowego [předseda drážního úřadu]) není, pokud jde o organizaci, právní strukturu a rozhodování, nezávislý na železničních podnicích, provozovatelích infrastruktury, žadatelích a zadavateli.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2004, L 164, s. 44.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Högsta domstolen (Švédsko) dne 26. října 2016 –
Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag a další v. Dödsboet efter Ingvar Mattsson,
Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag**

(Věc C-542/16)

(2017/C 014/31)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Högsta domstolen

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag, Jan-Herik Strobel, Mona Strobel, Margareta Nilsson, Per Nilsson, Kent Danås, Dödsboet efter Tommy Jönsson, Stefan Pramryd, Stefan Ingemansson, Lars Persson, Magnus Persson, Anne-Charlotte Wickström, Peter Nilsson, Ingela Landau, Thomas Landau, Britt-Inger Ruth Romare, Gertrud Andersson, Eva Andersson, Rolf Andersson, Lisa Bergström, Bo Sörensson, Christina Sörensson, Kaj Wirenkook, Lena Bergquist Johansson, Agneta Danås, Hans Eriksson, Christina Forsberg, Christina Danielsson, Per-Olof Danielsson, Ann-Christin Jönsson, Åke Jönsson, Stefan Lindgren, Daniel Röme, Ulla Nilsson, Dödsboet efter Leif Göran Erik Nilsson

Odůrci: Dödsboet efter Ingvar Mattsson, Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag

Předběžné otázky

- 1) a) Vztahuje se směrnice 2002/92 ⁽¹⁾ na činnost zprostředkovatele pojištění, který nemá ve skutečnosti v úmyslu uzavřít pojistnou smlouvu? Je relevantní, zda takový úmysl neexistoval před zahájením činnosti nebo byl pojat až v pozdější fázi?
- b) Je v situaci popsané v první otázce písm. a) relevantní, pokud zprostředkovatel vedle takové fiktivní činnosti vykonával rovněž řádnou zprostředkovatelskou činnost v oblasti pojištění?
- c) Je dále v situaci popsané v první otázce písm. a) relevantní, pokud měl klient prima facie za to, že je daná činnost přípravnou činností pro uzavření pojistné smlouvy? Má nějaký význam subjektivní názor klienta na to, zda došlo ke zprostředkování pojištění, bez ohledu na to, zda je podložený či nikoli?
- 2) a) Vztahuje se směrnice 2002/92 na ekonomické či jiné poradenství poskytované v souvislosti se zprostředkováním pojištění, které se však samo o sobě netýká vlastního uzavření či trvání pojistné smlouvy? Jaká bude zejména odpověď, pokud jde o poradenství týkající se umístění kapitálu v rámci kapitálového pojištění?
- b) Vztahují se na takové poradenství, jaké je uvedeno v otázce 2 a), které je ze své podstaty investičním poradenstvím podle směrnice 2004/39 ⁽²⁾, rovněž nebo výhradně ustanovení uvedené směrnice? Vztahuje-li se na takové poradenství rovněž směrnice 2004/39, má některá z dotčených právních úprav přednost před druhou úpravou?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/92/ES ze dne 9. prosince 2002 o zprostředkování pojištění (Úř. věst. 2003, L 9, s. 3; Zvl. vyd. 06/04, s. 330).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů, o změně směrnice Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení směrnice Rady 93/22/EHS (Úř. věst. 2004, L 145, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Spojené království) dne 28. října 2016 – Marcandi Limited, působící pod názvem „Madbid“ v. Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Věc C-544/16)

(2017/C 014/32)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Účastníci původního řízení

Odvolatel: Marcandi Limited, působící pod názvem „Madbid“

Odůrci: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Předběžné otázky

1. Je při správném výkladu čl. 2 odst. 1 a článků 24, 62, 63, 65 a 73 směrnice Rady 2006/112/ES ⁽¹⁾ ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, a za takových okolností, jaké nastaly v původním řízení:
 - a) vydání kreditů uživatelům ze strany Madbid za peněžní platbu:
 - i. „předběžným plněním“ mimo rozsah působnosti čl. 2 odst. 1 v podobě identifikované Soudním dvorem v [jeho rozsudku ze dne 16. prosince 2010, MacDonald Resorts Ltd v. The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs, C-270/09, EU:C:2010:780], v bodech 23 až 42; nebo

ii. poskytnutím služeb ze strany Madbid ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. c), totiž udělením práva účasti v online aukcích;

b) pokud je poskytnutí práva účasti v online aukci poskytnutím služeb ze strany Madbid, jde o poskytnutí služby uskutečněné „za protiplnění“ ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. c), a to za úplaty (tj. peníze, které Madbid obdržela od uživatele výměnou za kredity);

c) je odpověď na otázku (b) odlišná, pokud platba za kredity slouží také jako oprávnění uživatele k pořízení zboží za stejnou hodnotu v případě, že uživatel neuspěl v dražbě;

d) pokud Madbid neposkytuje služby za protiplnění, když vydává kredity svým uživatelům za úplatu, poskytuje takové služby kdykoli jindy,

a jaké zásady mají být uplatněny při hledání odpovědi na tyto otázky?

2. Co je při správném výkladu čl. 2 odst. 1, článků 14, 62, 63, 65, 73 a čl. 79 písm. b) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, za takových okolností, jaké nastaly v původním řízení, protiplněním získaným Madbid za dodání zboží, které poskytuje uživatelům, pro účely čl. 2 odst. 1 písm. a) a článku 73? Zvláště, s ohledem na odpověď na otázku 1:

a) je platba uživatele za kredity ve prospěch Madbid „zálohou“ na dodání zboží ve smyslu článku 65, takže DPH je „účtovatelná“ v okamžiku obdržení této platby, a platba přijatá Madbid od uživatele je protiplněním za dodání zboží;

b) pokud uživatel kupuje zboží prostřednictvím funkcí Buy Now nebo Earned Discount, je hodnota kreditů, použitých při přiřazování nabídek v aukcích a tam, kde je nabídka neúspěšná, což vede ke vzniku slevy Earned Discount nebo snížení ceny Buy Now:

i. „slevou“ ve smyslu čl. 79 písm. b), takže protiplněním za dodání zboží od Madbid je platba skutečně uhrazená ve prospěch Madbid uživatelem v okamžiku nákupu zboží, nebo

ii. částí protiplnění za dodání zboží, takže protiplnění za dodání zboží od Madbid zahrnuje jak platbu ve prospěch Madbid uživatelem v okamžiku koupě zboží, tak platbu uživatele za kredity použité při přiřazování neúspěšných nabídek v aukcích;

c) pokud uživatel využije své právo koupit zboží poté, co byl úspěšný v online aukci, je protiplněním za dodání tohoto zboží vítězná cena stanovená aukcí (plus poštovné a manipulační poplatky), nebo je součástí protiplnění za dodání tohoto zboží Madbid uživateli i hodnota kreditů, které vítěz použil k podávání nabídek v této aukci;

nebo jaké zásady mají být uplatněny při hledání odpovědi na tyto otázky?

3. V případě, že dva členské státy posuzují transakci z hlediska DPH odlišně, do jaké míry by měly soudy jednoho z těchto členských států brát při výkladu příslušných ustanovení právních předpisů EU a vnitrostátního práva v úvahu, že je žádoucí se vyhnout:

a) dvojímu zdanění plnění; a/nebo

b) nezdanění plnění;

a jaký význam má v této otázce zásada daňové neutrality?

(¹) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Spojené království) dne 28. října 2016 – Kubota (UK) Limited, EP Barrus Limited v. Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Věc C-545/16)

(2017/C 014/33)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Účastníci původního řízení

Navrhovatelky: Kubota (UK) Limited, EP Barrus Limited

Odpůrce: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Předběžné otázky

- 1) Je prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/221 (¹) o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury neplatné v rozsahu, v němž vozidla v něm vymezená zařazuje do kódu 8704 21 91 KN, a nikoli do kódu 8704 10 KN?
- 2) Je prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/221 o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury konkrétně neplatné v rozsahu, v němž nepřiměřeně omezuje působnost položky 8704-10, zohledňuje nepřipustné faktory, je vnitřně rozporuplné, patřičně nezohledňuje vysvětlivky, položky KN a všeobecná výkladová pravidla nebo nezohledňuje příslušné požadavky vytyčené judikaturou Soudního dvora Evropské unie v souvislosti s položkou 8704 10 KN?

(¹) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/221 ze dne 10. února 2015 o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury, Úř. věst. 2015, L 37, s. 1.

Kasační opravný prostředek podaný dne 16. listopadu 2016 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 15. září 2016 ve věci T-386/14, Fih Holding a Fih Erhvervsbank v. Komise

(Věc C-579/16 P)

(2017/C 014/34)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: L. Flynn, K. Blanck-Putz, A. Bouchagiar, zmocněnci)

Další účastnice řízení: FIH Holding A/S, FIH Erhvervsbank A/S

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Navrhovatelka navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu (šestého senátu) ze dne 15. září 2016, doručený Komisi dne 16. září 2016, ve věci T-386/14, Fih Holding a Fih Erhvervsbank v. Komise,
- sám rozhodl o žalobě v prvním stupni řízení a zamítl ji jako po právní stránce neopodstatněnou a
- uložil dalším účastnicím řízení – žalobkyním v prvním stupni řízení – náhradu nákladů řízení.

Podpůrně navrhovatelka navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu (šestého senátu) ze dne 15. září 2016, doručený Komisi dne 16. září 2016, ve věci Case T-386/14, Fih Holding a Fih Erhvervsbank v. Komise, a
- vrátil věc Tribunálu k posouzení druhého žalobního důvodu uplatněného v prvním stupni řízení a
- určil, že o nákladech řízení v prvním stupni a řízení o kasačním opravném prostředku bude rozhodnuto později.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že k prokázání existence státní podpory v opatřeních z roku 2012 měla Komise použít zásadu věřitele v tržním hospodářství vzhledem k nákladům, jež by Dánsku vznikly, kdyby uvedená opatření nepřijalo. Uvedený závěr Tribunálu je nesprávným právním posouzením, neboť předmětné náklady jsou přímým důsledkem předchozího poskytnutí státní podpory Dánskem ve prospěch FIH a z ustálené judikatury Soudního dvora jasně vyplývá, že Komise nemůže takové náklady zohledňovat při zkoumání, zda členský stát jednal tak, jako by jednal soukromý subjekt v tržním hospodářství.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 23. listopadu 2016 – Ipatau v. Rada

(Spojené věci T-694/13 a T-2/15) ⁽¹⁾

„Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá vůči Bělorusku — Zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů — Omezení vstupu na území Unie a průjezdu přes toto území — Ponechání žalobcova jména na seznamu dotčených osob — Právo na obhajobu — Povinnost uvést odůvodnění — Nesprávné posouzení — Proporcionalita“

(2017/C 014/35)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Vadzim Ipatau (Minsk, Bělorusko) (zástupce: M. Michalauskas, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: F. Naert a B. Driessen, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Rady 2013/534/SZBP ze dne 29. října 2013, kterým se mění rozhodnutí 2012/642/SZBP o omezujících opatřeních vůči Bělorusku (Úř. věst. 2013, L 288, s. 69), prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1054/2013 ze dne 29. října 2013, kterým se provádí čl. 8a odst. 1 nařízení (ES) č. 765/2006 o omezujících opatřeních vůči Bělorusku (Úř. věst. 2013, L 288, s. 1), rozhodnutí Rady 2014/750/SZBP ze dne 30. října 2014, kterým se mění rozhodnutí Rady 2012/642/SZBP o omezujících opatřeních vůči Bělorusku (Úř. věst. 2014, L 311, s. 39), a prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1159/2014 ze dne 30. října 2014, kterým se provádí čl. 8a odst. 1 nařízení (ES) č. 765/2006 o omezujících opatřeních vůči Bělorusku (Úř. věst. 2014, L 311, s. 2), v rozsahu, v němž se tyto akty týkají žalobce.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloby se zamítají.
- 2) Vadzimu Ipatauovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 93, 29. 3. 2014.

Rozsudek Tribunálu ze dne 23. listopadu 2016 – FK (*) v. Komise

(Věc T-328/15 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Dočasní zaměstnanci — Obnovení smlouvy — Omezení doby obnovení smlouvy — Právo na obhajobu“

(2017/C 014/36)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: FK (*) (zástupci: S. Orlandi a T. Martin, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: původně J. Currall, G. Berscheid a T. Bohr, poté G. Berscheid a T. Bohr, zmocněnci)

(*) Údaje vymazané nebo nahrazené v rámci zajištění ochrany osobních dat a/nebo důvěrné povahy.

Předmět

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (prvního senátu) ze dne 21. dubna 2015, FK (*) v. Komise (F-87/12 RENV, EU:F:2015:31), který zní na zrušení uvedeného rozsudku.

Výrok

- 1) Rozsudek Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (prvního senátu) ze dne 21. dubna 2015, FK (*) v. Komise (F-87/12 RENV, EU:F:2015:31), se zrušuje v rozsahu, v němž Soud pro veřejnou službu zamítl první a třetí žalobní důvod znějící na zrušení, jež byly uplatněny v prvním stupni, jakož i návrh na náhradu škody.
- 2) Námitka nepřipustnosti, kterou Komise vznesla před Soudem pro veřejnou službu, se zamítá.
- 3) Rozhodnutí Evropské komise ze dne 18. listopadu 2011 se zrušuje v rozsahu, v němž omezilo dobu prodloužení smlouvy dočasného zaměstnance FK (*) k 31. březnu 2012.
- 4) Věc se vrací zpět jinému senátu Tribunálu, než který rozhodoval o tomto kasačním opravném prostředku, aby rozhodl o návrhových žádáních FK (*) na náhradu škody.
- 5) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

(¹) Úř. věst. C 279, 24.8.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. listopadu 2016 – CG v. EUIPO – Perry Ellis International Group (P PRO PLAYER)

(Věc T-349/15) (¹)

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie P PRO PLAYER — Starší obrazová ochranná známka Evropské unie a starší národní obrazová ochranná známka P a P PROTECTIVE — Relativní důvod pro zamítnutí — Neexistence nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2017/C 014/37)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: CG Verwaltungsgesellschaft mbH (Gevelsberg, Německo) (zástupce: T. Körber, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: D. Stoyanova-Valchanova a M. Fischer, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Perry Ellis International Group Holdings Ltd (Nassau, Bahamy) (zástupci: O. Günzel a V. Ahmann, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 28. dubna 2016 (věc R 2439/2014-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Perry Ellis International Group Holdings a CG Verwaltungsgesellschaft.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.

(*) Údaje vymazané nebo nahrazené v rámci zajištění ochrany osobních dat a/nebo důvěrné povahy.

2. CG Verwaltungsgesellschaft mbH ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) a společnosti Perry Ellis International Group Holdings Ltd.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 294, 7.9.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. listopadu 2016 – SeNaPro v. EUIPO – Paltentaler Splitt & Marmorwerke (Dolokorn)

(Věc T-769/15) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Dolokorn — Starší slovní ochranná známka Evropské unie DOLOPUR — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2017/C 014/38)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: SeNaPro GmbH (Pommelsbrunn, Německo) (zástupce: A. Schröder, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: E. Strittmatter a A. Folliard-Monguiral, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Paltentaler Splitt & Marmorwerke GmbH (Rottenmann, Rakousko) (zástupce: C. Ofner, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 23. října 2015 (věc R 2643/2014-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Paltentaler Splitt & Marmorwerke a SeNaPro.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. SeNaPro GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 78, 29.2.2016.

Usnesení Tribunálu ze dne 8. listopadu 2016 – Apcoa Parking Holdings v. EUIPO (PARKWAY)

(Spojené věci T-268/15 a T-272/15) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Přihlášky obrazové ochranné známky Evropské unie a slovní ochranné známky Evropské unie PARKWAY — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009 — Žaloba po právní stránce zcela zjevně neopodstatněná“

(2017/C 014/39)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Apcoa Parking Holdings GmbH (Stuttgart, Německo) (zástupce: A. Lohmann, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: H. Kunz, zmocněnec)

Předmět věci

Dvě žaloby podané proti dvěma rozhodnutím čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 25. března 2015 (věci R 2063/2014-4 a R 2062/2014-4) týkajícím se přihlášek obrazového a slovního označení PARKWAY k zápisu jako ochranných známek Evropské unie.

Výrok

- 1) Žaloby se zamítají.
- 2) Společnosti Apcoa Parking Holdings GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 245, 27. 7. 2015.

Usnesení Tribunálu ze dne 26. října 2016 – Vitra Collections v. EUIPO – Consorzio Origini (Tvar židle)

(Věc T-455/15) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Zpětvzetí návrhu na prohlášení neplatnosti — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“

(2017/C 014/40)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Vitra Collections AG (MuttENZ, Švýcarsko) (zástupci: V. von Bomhard a J. Fuhrmann, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: původně P. Bullock, poté D. Hanf a nakonec D. Hanf a S. Bonne, zmocněnci)

Další účastník řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastník před Tribunálem: Consorzio Origini per l'Internazionalizzazione (Florence, Itálie) (zástupce: S. Rizzo, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 18. března 2015 (věc R 664/2011-5) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi Consorzio Origini a společností Vitra Collections AG

Výrok

1. Není již důvodné rozhodnout ve věci samé.
2. Společnost Vitra Collections AG a Consorzio Origini per l'Internazionalizzazione ponese vlastní náklady řízení a každý z nich nahradí polovinu nákladů vynaložených Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 320, 28.9.2015.

Usnesení Tribunálu ze dne 9. listopadu 2016 – Jenkinson v. Rada a další**(Věc T-602/15) ⁽¹⁾****„Rozhodčí doložka — Personál zahraničních misí Unie — Po sobě jdoucí pracovní smlouvy uzavřené na dobu určitou — Návrh na náhradu škody — Zjevná nepřislusnost — Zjevná nepřípustnost“**

(2017/C 014/41)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení**Žalobce:** Liam Jenkinson (Killarney, Irsko) (zástupci: N. de Montigny a J. N. Louis, advokáti)**Žalovaní:** Rada Evropské unie (zástupci: A. Vitro a M. Bishop, zmocněnci), Evropská komise (zástupci: G. Gattinara a S. Bartelt, zmocněnci), Evropská služba pro vnější činnost (zástupci: S. Marquardt, E. Chaboureaux a G. Pasqualetti, zmocněnci) a Eulex Kosovo (zástupci: D. Fouquet a E. Raoult, advokáti)**Předmět věci**

Návrh založený na článku 272 SFEU a směřující k překvalifikování smluvního vztahu žalobce na pracovní smlouvu na dobu neurčitou a k získání náhrady újmy, kterou žalobce utrpěl na základě neoprávněného využívání po sobě jdoucích smluv na dobu určitou a neoprávněného propuštění, a dále k tomu, aby bylo určeno, že Rada, Komise a ESVČ jednali s žalobcem diskriminačním způsobem, a bylo jim v důsledku toho uloženo zaplatit mu náhradu škody, a, podpůrně, návrhy založené na mimosmluvní odpovědnosti orgánů EU

Výrok

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Liamu Jenkinsonovi se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 90, 7.3.2016.

Usnesení Tribunálu ze dne 12. října 2016 – Cyprus Turkish Chamber of Industry a další v. Komise**(Věc T-41/16) ⁽¹⁾****„Žaloba na neplatnost — Žádost o zápis chráněného označení původu ‚Halloumi‘ nebo ‚Hellim‘ — Dopisy Komise týkající se účasti žalobců v námitkovém řízení v rámci řízení o zápisu — Akt, který nelze napadnout žalobou — Nepřípustnost“**

(2017/C 014/42)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení**Žalobci:** Cyprus Turkish Chamber of Industry (Nikósie, Kypr) Animal Breeders and Producers Association (Nikósie), Milk and Oil Products Production and Marketing Cooperative Ltd (Nikósie), Süt Urünleri İmalatçuları Birliği Milk Processors Association (Nikósie), Fatma Garanti (Güzelyurt) (zástupci: B. O'Connor, solicitor, S. Gubel a E. Bertolotto advokáti)**Žalovaná:** Evropská komise (zástupci: A. Lewis, P. Aalto a J. Guillem Carrau, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení dvou dopisů Evropské komise ze dne 18. listopadu 2015 [Ares (2015) 5171539] a ze dne 15. ledna 2016 [Ares (2016) 220922] o účasti žalobců v námitkovém řízení v rámci řízení o zápisu syra nazvaného „halloumi/hellim“ jako chráněného označení původu.

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá.
- 2) Není třeba rozhodovat o návrzích Rady Evropské unie, Evropského parlamentu a Kyperské republiky na vstup do řízení jako vedlejších účastníků.
- 3) Cyprus Turkish Chamber of Industry, Animal Breeders and Producers Association, Milk and Oil Products Production and Marketing Cooperative Ltd, Süt Üriinleri İmalatçuları Birliği Milk Processors Association a Fatma Garanti ponesou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí, včetně nákladů řízení o předběžném opatření.
- 4) Cyprus Turkish Chamber of Industry, Animal Breeders and Producers Association, Milk and Oil Products Production and Marketing Cooperative, Süt Üriinleri İmalatçuları Birliği Milk Processors Association, Fatma Garanti, Komise, Rada, Parlament a Kyperská republika ponesou vlastní náklady řízení související s návrhy na vstup do řízení jako vedlejší účastníci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 118, 4.4.2016.

Usnesení Tribunálu ze dne 27. října 2016 – Port autonome du Centre et de l'Ouest a další v. Komise

(Věc T-116/16) ⁽¹⁾

„Žaloba na neplatnost — Státní podpory — Korporátní daň — Podpory poskytnuté Belgií belgickým přístavům — Dopis Komise navrhuující přijetí užitečných opatření — Akt, který nelze napadnout žalobou — Nepřípustnost“

(2017/C 014/43)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Port autonome du Centre et de l'Ouest SCRL (La Louvière, Belgie), Port autonome de Namur (Namur, Belgie), Port autonome de Charleroi (Charleroi, Belgie), Port autonome de Liège (Lutych, Belgie) a Région wallonne (Belgie) (zástupce: J. Vanden Eynde, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: S. Noë a B. Stromsky, zmocněnci)

Předmět

Návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na zrušení údajného rozhodnutí týkajícího se státní podpory SA.38393 (2015/E) – daňový režim přístavů v Belgii, přiloženého k dopisu Komise ze dne 22. ledna 2016, jež navrhovalo Belgickému království užitečná opatření

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřijatelná.

- 2) *Port autonome du Centre et de l'Ouest SCRL, Port autonome de Namur, Port autonome de Charleroi, Port autonome de Liège a Région wallonne* ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady vynaložené Evropskou komisí.

(¹) Úř. věst. C 175, 17.5.2016.

Žaloba podaná dne 29. července 2016 – The Regents of the University of California v. CPVO – Nador Cott Protection a CVVP (Tang Gold)

(Věc T-405/16)

(2017/C 014/44)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: The Regents of the University of California (Riverside, Kalifornie, Spojené státy americké) (zástupce: J. Muñoz-Delgado Mérida, S. Poza Martínez, M. Esteve Sanz a J. Lissen Arbeloa, advokáti)

Žalovaný: Odrůdový úřad Společenství (CPVO)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: Nador Cott Protection SARL (Saint-Raphaël, Francie) a Club de Variedades Vegetales Protegidas (Valencie, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před CPVO

Držitel sporného odrůdového práva Společenství: Žalobce

Sporné odrůdové právo Společenství: Odrůdové právo Společenství č. EU 38924; název odrůdy: Tang Gold; druh: Citrus reticulata Bianco

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí odvolacího senátu CPVO ze dne 29. dubna 2016, ve věci A006/2014

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- přiřadil odrůdě Nadorcott v souvislosti s vlastností č. 68 protokolu CPVO-TP 201/2 úroveň projevu „velmi vysokou“ se známkou 9, nebo podpůrně úroveň projevu „vysokou“ se známkou 7, což se projeví ve zprávě o odlišnostech od podobných odrůd, která je součástí oficiálního popisu odrůdy Tang Gold;
- uznal, že mezi odrůdami Tang Gold a Nadorcott jsou jasné odlišnosti ve vlastnostech č. 5, 6, 14, 15, 16, 37, 50, 60 a 65 protokolu CPVO-TP 201/2, konstatoval tento stav a nařídil opravit zprávu o odlišnostech od podobných odrůd, která je součástí oficiálního popisu odrůdy Tang Gold, tak, aby tam byly tyto odlišnosti zahrnuty.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení článků 57, 62, 67, 75 a 81 nařízení č. 2100/94;
- porušení článku 49 nařízení č. 874/09;
- nesprávný výklad zprávy Instituto Valenciano de Investigaciones Agrarias (valencijský institut pro zemědělský výzkum, IVIA) nazvané „Význam snížení obsahu jader prostřednictvím vyvolané mutagenese“;

- nezávislost vlastnosti č. 68 na podmínkách životního prostředí;
- srovnatelnost údajů předložených UCR ohledně počtu jader odrůdy Nadorcott.

Kasační opravný prostředek podaný dne 30. září 2016 Evropskou komisí proti rozsudku vydanému dne 21. července 2016 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-91/15, AV v. Komise

(Věc T-701/16 P)

(2017/C 014/45)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Evropská komise (zástupci: C. Berardis Kayser, T. S. Bohr a C. Ehrbar, zmocněnci)

Další účastník řízení: AV (Cadrezzate, Itálie)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Navrhovatelka navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadený rozsudek;
- vrátil věc Soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni;
- rozhodl, že o nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatelka dva důvody.

1. První důvod vychází z toho, že se Soud pro veřejnou službu (SVS) dopustil ve dvou případech nesprávného právního posouzení. Zaprvé, SVS zrušil sporné rozhodnutí, tj. rozhodnutí Komise ze dne 16. září 2014 uplatnit na druhého účastníka řízení ustanovení o výhradě týkající se zdravotního stavu upravené v článku 32 pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie a nepřiznat mu nárok na příspěvek v invaliditě, nehledě na to, že rozhodnutí bývají z důvodu porušení zásady přiměřené lhůty rušena pouze výjimečně. Zadruhé, SVS se nesprávně domníval, že nadměrné průtahy při přijímání rozhodnutí mohly ovlivnit samotný obsah rozhodnutí. Navrhovatelka ostatně konstatovala porušení povinnosti uvést odůvodnění ve vztahu k tomuto druhému aspektu.
2. Druhý důvod vychází z nesprávného právního posouzení, které vyplývá ze skutečnosti, že napadeným rozsudkem byla porušena zásada překážky věci pravomocně rozsoudené, jelikož SVS zrušil sporné rozhodnutí, přičemž rozhodl, že lhůta při vedení správních řízení, považovaná za příliš dlouhou, měla vliv na samotný obsah rozhodnutí.

Žaloba podaná dne 25. října 2016 – Vincenti v. EUIPO

(Věc T-747/16)

(2017/C 014/46)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Guillaume Vincenti (Alicante, Španělsko) (zástupce: H. Tettenborn, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí EUIPO, kterým odmítl uznat úplnou a trvalou neschopnost žalobce plnit služební povinnosti, a jeho odmítnutí prohlásit, že má nárok na odchod do důchodu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že žalovaný porušil příslušná ustanovení služebního řádu, a sice jeho články 7 až 9, 13, 33 a 78, jakož i články 13 až 16 přílohy VIII služebního řádu a zejména článek 53 služebního řádu.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že žalovaný porušil svoji fiduciární povinnost a zásadu řádné správy [čl. 41 odst. 1 a odst. 2 písm. a), b) a c) Listiny základních práv Evropské unie], jakož i procesní práva žalobce, když založil napadené rozhodnutí na zkreslených skutečnostech.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že žalovaný porušil čl. 3 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie.

Na podporu výše uvedených žalobních důvodů žalobce zejména tvrdí, že na základě relevantních ustanovení služebního řádu nemá orgán oprávněný ke jmenování v rámci řízení o invaliditě žádnou posuzovací pravomoc uznat či neuznat trvalou neschopnost úředníka plnit své služební povinnosti, jelikož rozhodnutí Výboru pro invaliditu je závazné, a i za předpokladu, že orgán oprávněný ke jmenování má v rámci tohoto řízení posuzovací pravomoc, v případě žalobce neexistoval žádný oprávněný důvod pro neuznání jeho trvalé pracovní neschopnosti.

Žaloba podaná dne 28. října 2016 – Novolipetsk Steel v. Komise

(Věc T-752/16)

(2017/C 014/47)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: PAO Novolipetsk Steel (Lipeck, Rusko) (zástupci: B. Evtimov, advokát, a D. O’Keeffe, Solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1328 ze dne 29. července 2016 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některých plochých za studena válcovaných výrobků z oceli pocházejících mimo jiné z Ruské federace a o konečném výběru prozatímního cla, vyhlášené v Úř. věst. L 210, 4.8.2016, v celém rozsahu, v němž se týká žalobkyně;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z porušení práva na spravedlivý proces, včetně práva na obhajobu, zásady rovnosti zbraní a zásady řádné správy.

2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že Komise porušila článek 18 základního nařízení⁽¹⁾, článek 6.8 a přílohu II ADD⁽²⁾ a zásadu proporcionality a dopustila se nesprávného právního posouzení a zjevně nesprávného posouzení, když žalobkyně považovala za nespolutracujícího výrobce a když použila údaje, které měla k dispozici.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že Komise porušila čl. 3 odst. 2 a 5 základního nařízení a článek 3.1 ADD, zkreslila důkazy, které jí byly předloženy, a dopustila se v několika ohledech zjevně nesprávného posouzení, když nesprávně posoudila ukazatele újm a neprovedla objektivní zkoumání stavu unijního průmyslu.
 - Žalobkyně tvrdí, že Komise vycházela pouze z vybraných ekonomických ukazatelů o stavu unijního průmyslu a zanedbala klíčové ukazatele, které by odrážely jiný, pozitivnější stav unijního průmyslu.
 - Žalobkyně dále tvrdí, že Komise nepostupovala nestranně, když upřednostnila své závěry o újmě a zkreslila důkazy, které jí byly předloženy, přičemž neposoudila „volný“ a „závislý“ trh daného výrobku jako celek v rozporu se svou povinností provést objektivní posouzení ve smyslu čl. 3 odst. 2 základního nařízení.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že Komise porušila čl. 3 odst. 7 základního nařízení, když nesprávně posoudila příčinnou souvislost mezi údajnými dumpingovými dovozy a situací unijního průmyslu. Žalobkyně dále tvrdí, že Komise nesplnila svou povinnost nepřičítat další faktory způsobující újmu na vrub údajným dumpingovým dovozům a přehlédla jiné faktory, které mohly společně a nerozdílně narušit příčinnou souvislost.
5. Pátý žalobní důvod vychází z toho, že Komise nesprávně určila úroveň pro odstranění újmy, čímž porušila čl. 2 odst. 9 a čl. 9 odst. 4 základního nařízení a dopustila se zjevně nesprávného posouzení. Podle žalobkyně Komise konkrétně stanovila nepřiměřené a nadměrné ziskové rozpětí pro unijní průmysl a dopustila se zjevně nesprávného posouzení, když pro účely rozpětí újmy použila *per analogiam* úpravy pro prodejní, správní a režijní náklady a pro zisk nezávislého dovozce upravené v čl. 2 odst. 9 základního nařízení.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 2009, L 343, s. 51).

⁽²⁾ Antidumpingová dohoda WTO.

Žaloba podaná dne 28. října 2016 – Severstal v. Komise

(Věc T-753/16)

(2017/C 014/48)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: PAO Severstal (Čerepovec, Rusko) (zástupci: B. Evtimov, advokát, a D. O’Keeffe, Solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1328 ze dne 29. července 2016 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některých plochých za studena válcovaných výrobků z oceli pocházejících mimo jiné z Ruské federace a o konečném výběru prozatímního cla, vyhlášené v Úř. věst. L 210, 4.8.2016, v celém rozsahu, v němž se týká žalobkyně;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že Komise porušila článek 18 základního nařízení⁽¹⁾, článek 6.8 a přílohu II ADD⁽²⁾, když žalobkyni považovala za částečně nespolutracujícího výrobce a použila údaje, které měla k dispozici, a dopustila se zjevně nesprávného posouzení. Podle žalobkyně navíc byly důsledky částečného nedostatku spolupráce zjevně nepřiměřené vzhledem ke zjištěným omezeným nedostatkům.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že Komise porušila právo žalobkyně na spravedlivý proces a její právo na obhajobu, když omezila její možnosti hájit se sama proti opačným zjištěním Komise. Podle žalobkyně Komise ve skutečnosti odmítla/pominula veškeré dodatečné informace či argumenty žalobkyně týkající se jejího postavení částečně nespolutracujícího podniku.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že Komise nestanovila správné dumpingové rozpětí v souladu s čl. 2 odst. 12 základního nařízení poté, co porušila čl. 2 odst. 3 a 4, nesprávně vyložila čl. 2 odst. 9 a dopustila se v několika ohledech zjevně nesprávného posouzení, a dále z toho, že Komise neprovedla spravedlivé srovnání v souladu s čl. 2 odst. 10 základního nařízení.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že Komise porušila čl. 3 odst. 2 a 5 základního nařízení a článek 3.1 ADD, zkreslila důkazy, které jí byly předloženy, a dopustila se v několika ohledech zjevně nesprávného posouzení, když nesprávně posoudila ukazatele újmy a neprovedla objektivní zkoumání stavu unijního průmyslu. Podle žalobkyně vycházela Komise pouze z vybraných ekonomických ukazatelů o stavu unijního průmyslu a zanedbala klíčové ukazatele, které by odrážely jiný, pozitivnější stav unijního průmyslu. Žalobkyně dále tvrdí, že Komise nepostupovala nestranně, když upřednostnila své závěry o újmě a zkreslila důkazy, které jí byly předloženy, přičemž neposoudila „volný“ a „závislý“ trh daného výrobku jako celek a společně pro všechny ukazatele, a když se rozhodla provést „analýzu z trojího hlediska“, která zkreslila celkové posouzení.
5. Pátý žalobní důvod vychází z toho, že Komise porušila čl. 3 odst. 7 základního nařízení, když nesprávně posoudila příčinnou souvislost mezi údajnými dumpingovými dovozy a situací unijního průmyslu. Žalobkyně dále tvrdí, že Komise nesplnila svou povinnost nepřičítat další faktory způsobující újmu na vrub údajným dumpingovým dovozům a přehlédla jiné faktory, které mohly společně a nerozdílně narušit příčinnou souvislost.
6. Šestý žalobní důvod vychází z toho, že Komise nesprávně určila úroveň pro odstranění újmy, čímž porušila čl. 2 odst. 9 a čl. 9 odst. 4 základního nařízení a dopustila se zjevně nesprávného posouzení. Podle žalobkyně Komise konkrétně stanovila nepřiměřené a nadměrné ziskové rozpětí pro unijní průmysl a dopustila se zjevně nesprávného posouzení, když pro účely rozpětí újmy použila *per analogiam* úpravy pro prodejní, správní a režijní náklady a pro zisk nezávislého dovozce upravené v čl. 2 odst. 9 základního nařízení.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 2009, L 343, s. 51).

⁽²⁾ Antidumpingová dohoda WTO.

Žaloba podaná dne 2. listopadu 2016 – Oakley v. EUIPO – Xuebo Ye (Vyobrazení siluety ve tvaru elipsy)

(Věc T-754/16)

(2017/C 014/49)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Oakley, Inc. (Foothill Ranch, Kalifornie, Spojené státy) (zástupci: E. Ochoa Santamaría a V. Rodríguez Pombo, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Xuebo Ye (Wenzhou, Čína)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Příhlašovatel sporné ochranné známky: Další účastník v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie (Vyobrazení siluety ve tvaru elipsy) – Přihláška č. 13 088 191

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 31. srpna 2016, ve věci R 2608/2015-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- přijal návrh na zahájení řízení včetně všech dokumentů a příslušných opisů;
- přijal provedené navrhovaných důkazů;
- vyhověl návrhu, zrušil a ponechal bez účinku napadené usnesení a konstatoval zamítnutí přihlášky ochranné známky Evropské unie č. 13 088 191 na základě ustanovení čl. 8 odst. 1 písm. b) a odst. 5;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) a odst. 5 nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 31. října 2016 – ArcelorMittal Belval & Differdange a ThyssenKrupp Steel Europe v. ECHA

(Věc T-762/16)

(2017/C 014/50)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: ArcelorMittal Belval & Differdange SA (Esch sur Alzette, Lucembursko) a ThyssenKrupp Steel Europe AG (Duisburg, Německo) (zástupce: H. Scheidmann a M. Kottmann, advokáti)

Žalovaná: Evropská agentura pro chemické látky (ECHA)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí ECHA ze dne 26. září 2016 (ATD/52/2016);
- podpůrně zrušil rozhodnutí ECHA ze dne 19. srpna 2016 (ATD/52/2016) v rozsahu, v němž se zamítá žádost žalobkyně o přístup k jejich spisu;
- uložil ECHA náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 4 odst. 2 první odrážky nařízení (ES) č. 1049/2001.

- Žalobkyně tvrdí, že Komise v napadeném rozhodnutí uplatnila výše uvedené ustanovení nesprávně, když dospěla k mylnému závěru, že by zpřístupněním byly porušeny obchodní zájmy, a dále v něm nepřihlédla k převažujícímu veřejnému zájmu.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 41 odst. 2 [písm. b)] Listiny základních práv Evropské unie.

- Žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí je v rozporu s výše uvedeným ustanovením a že dokumenty, k nimž je požadován přístup, jsou – ačkoli Komise v uvedeném rozhodnutí uvádí opak – součástí spisu žalobkyně, a tudíž nejsou z působnosti tohoto ustanovení vyloučeny.

Žaloba podaná dne 3. listopadu 2016 – Paulini v. ECB

(Věc T-764/16)

(2017/C 014/51)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Jörn Paulini (Frankfurt nad Mohanem, Německo) (zástupkyně: L. Levi a M. Vandenbussche, advokátky)

Žalovaná: Evropská centrální banka (ECB)

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí ze dne 15. prosince 2015 ve znění ze dne 10. února 2016, kterým byla žalobci sdělena odměna, jež mu byla přiznána v rámci ročního přehodnocení platů a příspěvků (dále jen „RPPP“) za rok 2015;
- přiznal žalobci náhradu majetkové újmy popsané v bodech 99 až 103 žaloby;
- přiznal žalobci náhradu nemajetkové újmy, kterou utrpěl, odhadované na 10 000 eur;
- uložil žalované náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z protiprávnosti pokynů pro RPPP z roku 2015, jelikož jsou v rozporu se zásadou zákazu diskriminace, článkem 51 pracovního řádu a články 12 a 21 Listiny základních práv Evropské unie. Žalobce podpůrně uplatňuje protiprávnost napadeného rozhodnutí, jelikož je v rozporu s pokyny z roku 2015 a je stíženo zjevně nesprávným posouzením.

Žalobce má za to, že pokyny z roku 2015 jsou protiprávní, neboť znevýhodňují zaměstnance, kteří jsou jen omezeně k dispozici útvaru, k němuž jsou přiděleni, z důvodů, které nemohou objektivně ovlivnit, jako například pracovní volno z důvodu nemoci, částečný úvazek z důvodu invalidity nebo zproštění služebních povinností z důvodu působení ve výboru zaměstnanců (nebo kombinace těchto důvodů), oproti kolegům, kteří jsou útvaru, jemuž jsou přiděleni, k dispozici na plný úvazek. Napadené rozhodnutí, které bylo přijato na základě protiprávních pokynů pro RPPP, je tudíž rovněž protiprávní.

I kdyby byly pokyny z roku 2015 považovány za pokyny, které jsou v souladu s právem, má žalobce nicméně za to, že napadené rozhodnutí porušuje tyto pokyny, neboť doby nepřítomnosti byly v jeho případě použity jako diskriminující skutečnost, zatímco měly být vyloženy pozitivně, což by umožnilo ovlivnit odměnu na základě RPPP pozitivně. Má za to, že vzhledem k tomu, že všechny skutečnosti měly být posouzeny podle pokynů z roku 2015, měly zjevně vést k vyšší odměně na základě RPPP.

2. Druhý žalobní důvod, který ve vztahu k použití vzorce na zastupování zaměstnanců, jež odůvodňuje zproštění služebních povinností, vychází z protiprávnosti napadeného rozhodnutí, jelikož neprovedlo neutralizaci nepřítomností z důvodu pracovního volna z důvodu nemoci, a porušuje tudíž rozhodnutí ze dne 18. prosince 2008, zásadu zákazu diskriminace, články 12 a 21 Listiny a článek 51 pracovního řádu. Kdyby rozhodnutí ze dne 18. prosince 2008 neumožňovalo neutralizaci pracovního volna z důvodu nemoci, žalobce se podpůrně dovolává protiprávnosti v tomto ohledu rozhodnutí ze dne 18. prosince 2008.

Žalobce má za to, že ECB měla neutralizovat jeho nepřítomnost z důvodu pracovního volna z důvodu nemoci, jak vyplývá z jeho zproštění služebních povinností v lednu a únoru 2015, při výpočtu jeho odměny na základě RPPP za jeho činnost jakožto člena výboru zaměstnanců použitím vzorce stanoveným v rozhodnutí ze dne 18. prosince 2008.

Kdyby rozhodnutí ze dne 18. prosince 2008 neobsahovalo tuto možnost, podpůrně zpochybňuje žalobce projednávanou žalobou jeho soulad s právem, neboť členové výboru zaměstnanců, jímž muselo být znovu uděleno zproštění služebních povinností z důvodu nepřítomnosti zdravotního původu, jsou znevýhodněni oproti svým kolegům pracujícím na plný úvazek, navzdory podobným výkonům nebo výsledkům a jsou znevýhodněni z důvodu jejich činnosti ve výboru zaměstnanců.

3. Třetí žalobní důvod, který ve vztahu k praxi zaokrouhlování, vychází z porušení rozhodnutí ECB ze dne 18. prosince 2008, jelikož uvedené rozhodnutí nedovoluje zaokrouhlování u členů výboru zaměstnanců. Kdyby rozhodnutí umožňovalo zaokrouhlování u členů výboru zaměstnanců, podpůrně tvrdí, že by bylo zjevně neodůvodněné a nenáležité v tomto ohledu.

V rámci třetího žalobního důvodu žalobce zpochybňuje soulad rozhodnutí ze dne 18. prosince 2008 s právem, pokud by toto rozhodnutí bylo vyloženo v tom smyslu, že neopravňuje ECB k tomu, aby neutralizovala pracovní volno z důvodu nemoci žalobce použitím vzorce stanoveného pro výpočet odměn na základě RPPP. V tomto žalobním důvodu zpochybňuje jen v tomto ohledu soulad tohoto rozhodnutí s právem. Má kromě toho za to, že ECB uplatňuje praxi spočívající v zaokrouhlování výsledku vzorce, aby je mohla přeměnit na indexové body, které jsou poté znovu přeměněny na zaokrouhlené body vyjádřené procentním poměrem, aby určila zvýšení platu přiznané členu výboru zaměstnanců.

Žalobce zpochybňuje tuto praxi, která nemá žádný právní základ v použitelných pravidlech, ani v rozhodnutí ze dne 18. prosince 2008. Kdyby rozhodnutí ze dne 18. prosince 2008 mělo být vyloženo jako rozhodnutí, které umožňuje zaokrouhlování odměn přiznaných na základě RPPP členům výboru zaměstnanců, žalobce podpůrně tvrdí, že toto rozhodnutí je v tomto ohledu protiprávní, neboť je zjevně neodůvodněné a nenáležité.

Žaloba podaná dne 7. listopadu 2016 – Picard v. Komise**(Věc T-769/16)**

(2017/C 014/52)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení*Žalobce:* Maxime Picard (Hettange-Grande, Francie) (zástupce: M.-A. Lucas, advokát)*Žalovaná:* Evropská komise**Návrhová žádání***Žalobce navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil rozhodnutí, které předem stanoví některé složky jeho důchodových nároků, nebo nepřijetí takového rozhodnutí požadovaného služebním řádem, které vyplývá ze zprávy, kterou manažer úseku 001 „Důchody“ Oddělení 4 PMO zaslal dne 4. ledna 2016 žalobci a ve které v odpověď na žádost žalobce z téhož dne uvedl, že jeho důchodové nároky se změnily v důsledku jeho opětovného zaměstnání ve funkční skupině II s účinností k 1. lednu 2014, přičemž věk pro jeho odchod do důchodu je nyní 66 let a jeho důchodová akruální míra činí od 1. června 2014 1,8 %;
- v případě potřeby zrušil rozhodnutí ředitele Ředitelství E Generálního ředitelství Komise pro lidské zdroje ze dne 26. července 2016 v rozsahu, v němž stížnost ze dne 1. dubna 2016, kterou žalobce podal proti rozhodnutí či nepřijetí rozhodnutí plynoucího ze zprávy ze dne 4. ledna 2016, odmítá jako nepřípustnou pro neexistenci aktu nepříznivě zasahujícího do právního postavení a podpůrně zamítá jako neopodstatněnou;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce jediný žalobní důvod, jenž vychází z právního omylu a porušení čl. 77 pododstavců 2 a 5 služebního řádu úředníků (dále jen „služební řád“), jakož i čl. 21 pododstavce 2 a čl. 22 odst. 1 pododstavce 2 jeho přílohy XIII, použitelných na základě článku 109 pracovního řádu ostatních zaměstnanců (PŘOZ), jimiž je stížena zpráva ze dne 4. ledna 2016, neboť datem nástupu do služebního poměru zohledněným pro použití těchto ustanovení služebního řádu bylo datum 1. června 2014, tedy datum vstupu v platnost smlouvy, na základě které byl žalobce zařazen do funkční skupiny II (dále jen „FS II“) podle čl. 87 odst. 4 PŘOZ, přestože se mělo jednat o datum 1. července 2008, tedy datum, ke kterému původně nastoupil do služebního poměru v Komisi jakožto smluvní zaměstnanec ve funkční skupině I.

Tento žalobní důvod se dělí na dvě části:

- První část vychází z toho, že úsek 1 Oddělení 4 Úřadu pro správu a vyplácení individuálních nároků (dále jen „PMO“) a ředitel Ředitelství E Generálního ředitelství Komise pro lidské zdroje (dále jen „GŘLZ“) měli z důvodu, že smlouva ze dne 19. května 2014, na základě které byl žalobce zařazen do FS II, byla nová a vedla k novému přijetí, chybně za to, že čl. 22 odst. 1 pododstavec 2 a čl. 21 pododstavec 2 přílohy XIII služebního řádu se na něj nevztahují, takže čl. 77 pododstavce 5 a 2 služebního řádu se na něj naopak vztahuje, ačkoli datem nástupu do služebního poměru uvedeným v člácích 21 a 22 přílohy XIII je datum prvního přijetí.
- Druhá část vychází z pochybení, kterého se úsek 1 Oddělení PMO a ředitel Ředitelství E GŘLZ rovněž dopustili, když byli z důvodu, že smlouva ze dne 19. května 2014, na základě které byl žalobce zařazen do FS II, představuje přerušení kontinuity v jeho služebním postupu, toho názoru, že čl. 22 odst. 1 pododstavec 2 a čl. 21 pododstavec 2 přílohy XIII služebního řádu se na něj nevztahují, takže čl. 77 pododstavce 5 a 2 služebního řádu se na něj naopak vztahuje, ačkoli tato smlouva představuje pokračování v jeho služebním postupu, jelikož jejím cílem a účinkem bylo přeražení žalobce bez jiné než formální změny služebních povinností.

Žaloba podaná dne 24. října 2016 – Toontrack Music v. EUIPO (EZMIX)**(Věc T-771/16)**

(2017/C 014/53)

*Jednací jazyk: švédština***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Toontrack Music AB (Umeå, Švédsko) (zástupce: L.-E. Ström, advokát)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Sporná ochranná známka:* slovní ochranná známka Evropské unie „EZMIX“ – přihláška č. 13 945 423*Napadené rozhodnutí:* rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 27. července 2016 ve věci R 2436/2015-5**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- napadené rozhodnutí zrušil v souladu s čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) a odst. 2, článkem 43 a článkem 65 nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Evropské unie a
- rozhodl, že EUIPO nahradí náklady řízení vynaložené žalobkyní a ponese vlastní náklady řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) a odst. 2 a článku 43 nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 4. listopadu 2016 – Isocell v. EUIPO – iCell (iCell.)**(Věc T-776/16)**

(2017/C 014/54)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Isocell GmbH (Neumarkt am Wallersee, Německo) (zástupce: C. Thiele, Rechtsanwalt)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)*Další účastnice řízení před odvolacím senátem:* iCell AB (Älvdalen, Švédsko)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Přihlašovatel sporné ochranné známky:* Další účastnice řízení před odvolacím senátem*Sporná ochranná známka:* Obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvek „iCell.“ – Přihláška č. 12 877 676*Řízení před EUIPO:* Námitkové řízení*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 15. září 2016 ve věci R 2496/2015-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- pozměnil napadené rozhodnutí tak, že námitce bude v plném rozsahu vyhověno a přihláška č. 12877676 ochranné známky Unie bude zamítnuta;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 4. listopadu 2016 – Isocell v. EUIPO – iCell (iCell. Insulation Technology Made in Sweden)**(Věc T-777/16)**

(2017/C 014/55)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Isocell GmbH (Neumarkt am Wallersee, Německo) (zástupce: advokát C. Thiele)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: iCell AB (Älvdalen, Švédsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvek „iCell. Insulation Technology Made in Sweden“, přihláška č. 12 882 023

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 28. července 2016, ve věci R 181/2016-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí změnil v tom smyslu, že se námitka v plném rozsahu zachovává a přihláška ochranné známky Evropské unie č. 12882023 se zamítá;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009

Žaloba podaná dne 7. listopadu 2016 – Rühland v. EUIPO – 8 seasons design (Leuchten)**(Věc T-779/16)**

(2017/C 014/56)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina***Účastníci řízení**

Žalobce: Lothar Rühland (Wendeburg, Německo) (zástupci: H. P. Schrammek, C. Drzymalla, S. Risthaus a J. Engberding, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice v řízení před odvolacím senátem: 8 seasons design GmbH (Eschweiler, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporného (průmyslového) vzoru: Žalobce

Sporný (průmyslový) vzor: (Průmyslový) vzor Společenství „Leuchten“ č. 1 402 341-0006

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 8. června 2016, ve věci R 878/2015-3

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- zamítl návrh na určení neplatnosti (průmyslového) vzoru Společenství č. 1 402 341-0006;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení, včetně nákladů, které vznikly v řízení před odvolacím senátem.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 25 odst. 1 písm. b) ve spojení s článkem 6 nařízení č. 6/2002.

Žaloba podaná dne 9. listopadu 2016 – Puma a další v. Komise

(Věc T-781/16)

(2017/C 014/57)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Puma SE (Herzogenaurach, Německo) a 8 dalších (zástupce: E. Vermulst, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1395 ze dne 18. srpna 2016 o opětovném uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a vyráběné společnostmi Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd., Buildyet Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd., Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd., Wei Hao Shoe Co. Ltd., Wei Hua Shoe Co. Ltd. a Win Profile Industries Ltd o konečném výběru uloženého prozatímního cla a o provedení rozsudku Soudního dvora ve spojených věcech C-659/13 a C-34/14 (Úř. věst. L 225, s. 52),
- zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1647 ze dne 13. září 2016 o opětovném uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Vietnamu a vyráběné společnostmi Best Royal Co. Ltd, Lac Cuong Footwear Co., Ltd, Lac Ty Co., Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co Ltd, společností Freetrend Industrial Ltd. a její společností ve spojení Freetrend Industrial A (Vietnam) Co, Ltd. a dále společnostmi Fulgent Sun Footwear Co., Ltd, General Shoes Ltd, Golden Star Co, Ltd, Golden Top Company Co., Ltd, Kingmaker Footwear Co. Ltd., Tripos Enterprise Inc. a Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd, o konečném výběru uloženého prozatímního cla a o provedení rozsudku Soudního dvora ve spojených věcech C-659/13 a C-34/14 (Úř. věst. L 245. s. 16),

- zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1731 ze dne 28. září 2016 o opětovném uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu a vyráběné společnostmi General Footwear Ltd (Čína), Diamond Vietnam Co Ltd a Ty Hung Footgearmex/Footwear Co. Ltd, o konečném výběru uloženého prozatímního cla a o provedení rozsudku Soudního dvora ve spojených věcech C-659/13 a C-34/14 (Úř. věst. L 262, s. 4) a
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že Komise vůbec neměla pravomoc k přijetí napadených nařízení.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise neuvedla přesný právní základ pro přijetí napadených nařízení v rozporu s článkem 296 SFEU a porušila právo na obhajobu a právo na účinnou soudní ochranu žalobkyň.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že opětovné zahájení skončeného řízení týkajícího se obuvi a zpětné uložení antidumpingového cla, jehož platnost již vypršela, dodavatelům žalobkyň i) nemá právní základ a je založeno na zjevně nesprávném uplatnění článku 266 SFEU a základního nařízení, přičemž toto nařízení porušuje, ii) je v rozporu se zásadami ochrany legitimního očekávání, právní jistoty a zákazu zpětné účinnosti; a iii) je v rozporu s článkem 266 SFEU, porušuje čl. 5 odst. 4 SFEU a je založeno na zneužití pravomoci Komise.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že zpětné uložení cla třemi napadenými nařízeními je vůči žalobkyním diskriminační.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že způsob posouzení tržního hospodářství a tvrzení dodavatelů žalobkyň o individuálním zacházení bylo diskriminační a vycházelo ze zneužití pravomoci Komise.

Žaloba podaná dne 9. listopadu 2016 – Timberland Europe v. Komise

(Věc T-782/16)

(2017/C 014/58)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Timberland Europe BV (Enschede, Nizozemsko) (zástupce: E. Vermulst, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1395 ze dne 18. srpna 2016 o opětovném uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a vyráběné společnostmi Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd., Buildyet Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd., Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd., Wei Hao Shoe Co. Ltd., Wei Hua Shoe Co. Ltd. a Win Profile Industries Ltd o konečném výběru uloženého prozatímního cla a o provedení rozsudku Soudního dvora ve spojených věcech C-659/13 a C-34/14 (Úř. věst. 2016, L 225, s. 52);

- zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1647 ze dne 13. září 2016 o opětovném uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Vietnamu a vyráběné společnostmi Best Royal Co. Ltd, Lac Cuong Footwear Co., Ltd, Lac Ty Co., Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co Ltd, společností Freetrend Industrial Ltd. a její společností ve spojení Freetrend Industrial A (Vietnam) Co, Ltd. a dále společnostmi Fulgent Sun Footwear Co., Ltd, General Shoes Ltd, Golden Star Co, Ltd, Golden Top Company Co., Ltd, Kingmaker Footwear Co. Ltd., Tripos Enterprise Inc. a Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd, o konečném výběru uloženého prozatímního cla a o provedení rozsudku Soudního dvora ve spojených věcech C-659/13 a C-34/14 (Úř. věst. 2016, L 245, s. 16);
- zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1731 ze dne 28. září 2016 o opětovném uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu a vyráběné společnostmi General Footwear Ltd (Čína), Diamond Vietnam Co Ltd a Ty Hung Footgearmex/Footwear Co. Ltd, o konečném výběru uloženého prozatímního cla a o provedení rozsudku Soudního dvora ve spojených věcech C-659/13 a C-34/14 (Úř. věst. 2016, L 262, s. 4); a
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení žalobkyně.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Komise vůbec neměla pravomoc přijmout napadená nařízení.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že v rozporu s článkem 296 SFEU Komise neuvedla přesný právní základ pro přijetí napadených nařízení a porušila právo na obhajobu a právo na účinnou soudní ochranu žalobkyně.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z tvrzení, že opětovné zahájení ukončeného řízení týkajícího se obuvi a uložení promlčeného antidumpingového cla se zpětnou účinností dodatelům žalobkyně i) nemá právní základ, je založené na zjevně nesprávném posouzení článku 266 SFEU a základního nařízení, přičemž toto nařízení porušuje, ii) je neslučitelné se zásadou ochrany legitimního očekávání, zásadou právní jistoty a zásadou zákazu zpětné účinnosti; a iii) je neslučitelné s článkem 266 SFEU, porušilo čl. 5 odst. 4 a je založeno na zneužití pravomoci Komisí.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že uložení cla se zpětnou účinností třemi napadenými nařízeními je vůči žalobkyni diskriminační.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že způsob posouzení žádostí o zacházení v tržním hospodářství a individuálního zacházení, které podali dodavatelé žalobkyně, byl diskriminační a založený na zneužití pravomoci Komisí.

Žaloba podaná dne 10. listopadu 2016 – De Geoffroy a další v. Parlament

(Věc T-788/16)

(2017/C 014/59)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Dominique De Geoffroy (Brusel, Belgie) a 14 dalších žalobců (zástupci: N. de Montigny a J.-N. Louis, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

— rozhodl, že

- *Guidelines* Parlamentu, týkající se dovolené („*Guidelines on leave*“), zveřejněné dne 21. března 2016, se zrušují;
- rozhodnutí ze dne 13. června 2016, kterým se zamítá žádost S. Grosjeana o dovolenou, se zrušuje;
- rozhodnutí ze dne 12. dubna 2016, kterým se vyhovuje žádosti F. Joostens o dovolenou, ale kterým jsou dny požadované dovolené započítány do kvóty 3,5 dne, se zrušuje;
- rozhodnutí ze dne 2. června 2016, kterým se zamítá žádost F. Joostens, o dovolenou, se zrušuje;
- žalovanému se v každém případě ukládá náhrada nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z naprosté neexistence odůvodnění ze strany žalovaného, přičemž žalovaný na stížnosti vznesené žalobci vůči *Guidelines* Parlamentu, týkajícím se dovolené („*Guidelines on leave*“), zveřejněným dne 21. března 2016 (dále jen „sporné *Guidelines*“), nijak nereagoval.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z námitky protiprávnosti, které se měl Parlament přijetím sporných *Guidelines* dopustit porušením služebního řádu a práv přiznaných vnitřními pravidly upravujícími správu dovolených, jakož i z porušení práv nabytých žalobci.
 - V této souvislosti mají oba žalobci, jimž byla určena tři napadená individuální rozhodnutí, a sice rozhodnutí ze dne 2. června 2016 a 13. června 2016, kterými byly zamítnuty žádosti o dovolenou, a ze dne 12. dubna 2016, kterým bylo vyhověno žádosti dané žalobkyně o dovolenou, ale zároveň byly dny požadované dovolené započítány do kvóty 3,5 dne, za to, že u těchto individuálních rozhodnutí je třeba odkázat na týž důvod směřující k jejich zrušení.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že Parlament nekonzultoval při přijímání sporných *Guidelines* své zaměstnance, což představuje porušení článku 27 Listiny základních práv Evropské unie.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z nepoměření zájmů orgánu se zájmy tlumočnicků, z nedodržení zásady proporcionality, ze zneužití práva, z nesprávného posouzení, jakož i z porušení zásady řádné správy a povinnosti postupovat s řádnou péčí, kterých se měl žalovaný orgán přijetím sporných *Guidelines* dopustit.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že přijetí sporných *Guidelines* vedlo k diskriminaci mezi tlumočnický na straně jedné a ostatními úředníky a zaměstnanci na straně druhé.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z porušení zásady rovnosti a zásady nediskriminace, z porušení zásady právní jistoty a předvídatelnosti v souvislosti s výjimkami a zvláštními případy upravenými ve sporných *Guidelines*.

Žaloba podaná dne 8. listopadu 2016 – InvoiceAuction B2B v. EUIPO (INVOICE AUCTION)

(Věc T-789/16)

(2017/C 014/60)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: InvoiceAuction B2B GmbH (Frankfurt nad Mohanem, Německo) (zástupce: C. Jonas, Rechtsanwalt)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvky „INVOICE AUCTION“ – Přihláška č. 13 821 095

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 3. srpna 2016 ve věci R 2201/2015-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009;
- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 11. listopadu 2016 – C & J Clark International v. Komise

(Věc T-790/16)

(2017/C 014/61)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: C & J Clark International Ltd (Somerset, Spojené království) (zástupci: A. Willems a S. De Knop, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu za přípustnou,
- zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1395 ze dne 18. srpna 2016 o opětovném uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a vyráběné společnostmi Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd., Buildyet Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd., Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd., Wei Hao Shoe Co. Ltd., Wei Hua Shoe Co. Ltd. a Win Profile Industries Ltd o konečném výběru uloženého prozatímního cla a o provedení rozsudku Soudního dvora ve spojených věcech C-659/13 a C-34/14 (Úř. věst. 2016, L 225, s. 52),
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že Komise tím, že jednala bez platného právního základu, porušila zásadu svěření pravomocí, zakotvenou v čl. 5 odst. 1 a 2 SEU.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že Komise tím, že nepřijala nezbytná opatření vyplývající z rozsudku ze dne 4. února 2016, C & J Clark International a Puma, C-659/13 a C-34/14, EU:C:2016:74, porušila článek 266 SFEU.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že Komise tím, že zavedla antidumpingové clo na dovoz obuvi, „který se uskutečnil v době použitelnosti [zrušených nařízení]“, porušila čl. 1 odst. 1 a čl. 10 odst. 1 základního nařízení⁽¹⁾ a zásadu právní jistoty (zákazu zpětné účinnosti).
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že Komise tím, že zavedla antidumpingové clo bez nového posouzení zájmu Unie, porušila článek 21 základního nařízení, přičemž je třeba mít každopádně za to, že by byl býval zjevně chybný závěr, že zavedení antidumpingového cla je v zájmu Unie.
5. Pátý žalobní důvod vychází z toho, že Komise tím, že přijala akt, který jde nad rámec toho, co je nezbytné pro dosažení jeho cíle, porušila čl. 5 odst. 1 a 4 SEU.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. 2016, L 176, s. 21).

Žaloba podaná dne 14. listopadu 2016 – Real Madrid Club de Fútbol v. Komise

(Věc T-791/16)

(2017/C 014/62)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Real Madrid Club de Fútbol (Madrid, Španělsko) (zástupci: J. Pérez-Bustamante a F. Löwhagen, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- rozhodl, že tato žaloba je přípustná;
- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 4. července 2016 ve věci SA.33754 (2013/C) (ex 2013/NN) v plném rozsahu;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Rozhodnutím napadeným v tomto řízení byl převod pozemků mezi fotbalovým klubem Real Madrid a Ayuntamiento de Madrid (Město Madrid) v rozsahu, v němž byly pozemky dotčené touto transakcí nadhodnoceny na 18,4 milionu eur, kvalifikován jako státní podpora.

Toto rozhodnutí vychází z toho, že Ayuntamiento de Madrid nesplnilo prováděcí dohodu z roku 1998, kterou byl přislíben převod parcely B-32 v Las Tablas na Real Madrid CF. Ayuntamiento de Madrid a Real Madrid CF sjednaly nápravu této situace v transakční dohodě z roku 2011, kterým byla klubu Real Madrid CF přiznána náhrada škody spočívající v převodu shora zmíněných pozemků.

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU.

- V tomto ohledu žalobce tvrdí, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, když dospěla k závěru, že transakční dohodou z roku 2011 získal žalobce hospodářskou výhodu, potažmo státní podporu. V transakční dohodě z roku 2011 Ayuntamiento de Madrid jen uznalo svou odpovědnost za nesplnění prováděcí dohody z roku 1998. Komise navíc v rámci uplatnění zásady soukromého subjektu v tržním hospodářství nezohlednila, že alternativy k transakční dohodě z roku 2011, jako například zahájení soudního řízení, by pro Ayuntamiento de Madrid měly mnohem závažnější dopady.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU a z porušení obecné zásady řádné správy.

- V tomto ohledu žalobce tvrdí, že se Komise dopustila závažných nesprávných posouzení, když svůj závěr založila na znaleckém posudku, který nemá důkazní hodnotu, a ostatní odhady ceny parcely B-32 založené ve spise odmítla, aniž si vyžádala názor svého vlastního odhadce nebo jiného znalce s příslušnou specializací.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení čl. 107 odst. 1 a článku 296 SFEU, jakož i zásady řádné správy, při určování hodnoty náhrady přiznané klubu Real Madrid FC podle transakční dohody z roku 2011.

- V tomto ohledu žalobce tvrdí, že Komise neprovedla ocenění nemovitostí převedených na žalobce na základě transakční dohody z roku 2011 z titulu náhrady škody, nýbrž – bez sebemenšího odůvodnění a bez odpovědi na argumenty vznesené žalobcem v této souvislosti – vycházela z hodnoty, kterou těmto nemovitostem přiznává Ayuntamiento de Madrid, a to navzdory tomu, že samotná Komise naprosto odmítá jiné cenové odhady (jako je odhad ceny parcely B-32) provedené Ayuntamiento de Madrid podle téže metodiky.

Žaloba podaná dne 15. listopadu 2016 – Agricola J.M. v. EUIPO – Torres (CLOS DE LA TORRE)

(Věc T-806/16)

(2017/C 014/63)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Agricola J. M., SL (Girona, Španělsko) (zástupkyně: J. Clos Creus, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: Miguel Torres, SA (Vilafranca del Penedés, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „CLOS DE LA TORRE“ – Přihláška č. 13 029 533

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 28. července 2016, ve věci R 2099/2015-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 28. července 2016;

- zrušil rozhodnutí námitkového oddělení ze dne 7. srpna 2015, kterým se vyhovuje námitkám vzneseným v souvislosti se všemi výrobky zařazenými do třídy 33 „Alkoholické nápoje, s výjimkou pív“ a kterým se zamítá zápis ochranné známky Společenství pro všechny napadené výrobky;
- změnil shora zmíněná rozhodnutí tak, že žádosti žalobkyně o zápis ochranné známky pro všechny výrobky zařazené do třídy 33 se vyhovuje;
- uložil žalovanému náhradu nákladů tohoto řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 a judikatury vydané v případech obdobných tomuto.

Žaloba podaná dne 14. listopadu 2016 – Jean Patou Worldwide v. EUIPO – Emboga (HISPANITAS JOY IS A CHOICE)

(Věc T-808/16)

(2017/C 014/64)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Jean Patou Worldwide Ltd (Watford, Spojené království) (zástupce: S. Baran, Barrister)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Emboga, SA (Petrel, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Příhlašovatelka: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvek „HISPANITAS JOY IS A CHOICE“ – Příhláška č. 12 789 971

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 23. června 2016, ve věci R 235/2016-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- zrušil napadené rozhodnutí;
- uložil EUIPO a další účastnici řízení náhradu nákladů řízení, včetně nákladů, které žalobkyně vynaložila před Úřadem.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) a čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009.
-

Žaloba podaná dne 22. listopadu 2016 – For Tune v. EUIPO – Simplicity trade (opus AETERNATUM)**(Věc T-815/16)**

(2017/C 014/65)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* For Tune sp. z o.o. (Varšava, Polsko) (zástupkyně: K. Popławska, advokátka)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)*Další účastnice řízení před odvolacím senátem:* Simplicity trade GmbH (Oelde, Německo)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Přihlašovatelka sporné ochranné známky:* Žalobkyně*Sporná ochranná známka:* Obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvky „opus AETERNATUM“–Příhláška č. 11 024 296*Řízení před EUIPO:* Námitkové řízení*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 14. září 2016 ve věci R 152/2016-2**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- napadené rozhodnutí zrušil,
- uložil EUIPO a další účastníci řízení před odvolacím senátem náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Usnesení Tribunálu ze dne 13. října 2016 – Axiom v. Parlament**(Věc T-392/16) ⁽¹⁾**

(2017/C 014/66)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda osmého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 326, 5.9.2016.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 25. října 2016 – Maubert v. Rada**(Věc T-565/16) ⁽¹⁾**

(2017/C 014/67)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda Tribunálu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 27, 25.1.2016 (věc původně zaregistrovaná před Soudem pro veřejnou službu Evropské unie pod číslem F-137/15 a postoupená Tribunálu Evropské unie dne 1. 9. 2016).

